

ต้นปี 2543 เจ้าหนี้ต่างชาติ เริ่มบีบบังคับ
 ทั้งภาครัฐ-เอกชนอย่างหนัก ...รัฐบาลค้นหาทางรอด
 ถึงขนาดจะออกกฎหมาย “รวมนักชู้” ทูบทำลายคลังหลวงไปให้หนี้
 IMF จึงเป็นเหตุให้มีการ “ตัดค่าน” เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นไทย

แม้ผู้ว่าแบงก์ชาติปัจจุบัน (ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล) ท่านก็ยังไม่เข้าใจในตอนแรก ทำไม? เงินเล็กน้อยเหล่านี้ เมื่อเทียบกับสัดส่วนเงินในคลังหลวง จะมาช่วยชาติได้อย่างไร ?

ต่อมาท่านได้มาเป็นผู้ว่าแบงก์ฯ ก็จึงเข้าใจว่า “การรวมบัญชีคือการยุบคลังหลวงทิ้ง” ให้มารวมกับฝ่ายการธนาคาร แล้วเขาจะเอาเงินคลังหลวงทั้งหมดไปใช้หนี้ IMF ...ทุนสำรองของประเทศจะเสี่ยงอันตรายมาก อาจเกิดวิกฤตเหมือนประเทศอื่น ๆ เช่น อาร์เจนตินา, ตุรกี, อุรุกวัย, ประเทศแถบละตินอเมริกา ฯลฯ

ท่านผู้ว่าแบงก์ฯ จึงได้มาสารภาพกับหลวงตาว่า หากไม่มีเงินทองของพี่น้องชาวไทยทุกคน ซึ่งเปรียบเสมือนน้ำมันต์มาเทลงในโอ่งคลังหลวง และหากไม่มีการคัดค้านการรวมบัญชี คลังหลวงคงไม่รอดมาถึงทุกวันนี้...

...เราใช้เงินในคลังหลวง ชั้นสองชั้น มูลค่าเป็นแสนล้าน คนรุ่นเราเป็นคนสร้างหนี้ ทำให้เกิดวิกฤต แล้วคนรุ่นเราเป็นรุ่นแรก ซึ่งตกแบ่งเอาดอกผลที่บรรพบุรุษสะสมมา แล้วรุ่นเราจะภูมิใจและคดึก่อนุชนรุ่นหลังได้หรือ ? หากมีแต่ใช้แล้ว ไม่รู้จักหามาเพิ่มเติม

เพราะฉะนั้น 84,000 กอง ทองคำช่วยชาติที่หลวงตาหาทำจึงสมเหตุสมผล เป็นคติดีตัวอย่าง...

ประชุมหัวหน้าส่วนราชการและคณะสงฆ์ รวมพลัง “กฐินทองคำช่วยชาติ 84,000 กอง” ณ ศาลากลาง จ.อุดรธานี 24 กันยายน 2545

เทศน์เนื่องในโอกาสที่ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล
ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

เข้ากราบนมัสการหลวงตา ณ สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย ๓ กรุงเทพฯ
วันที่ 30 ธันวาคม 2544 (เวลา 17.00 น.-18.00 น.)

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เรียนท่านอาจารย์ว่าตอนที่เข้าไปรับงานผู้ว่าการ
รพท. เห็นว่าทุนสำรองเริ่มลงมา เราเคยมีสูงสุดเมื่อตอน 2542 ปลายปี
34,000 ล้าน แล้วตอนผมไปรับงานมันลงมาเรื่อยจนเหลือ 31,000 กว่าล้าน
เงินกู้ไอ.เอ็ม.เอฟ.ถึงกำหนด ทอยถึงกำหนดสามปี 10,000 ล้านเหรียญ
เขากลัวว่าถ้าไม่ทำอะไรเดี๋ยวมันลดเหลือ 20,000 เดียวคนกลัวอีก
ที่เข้าไปก็ไปเปลี่ยนนโยบายนิดหนึ่ง ตามคำแนะนำของอาจารย์ผม
ดร.วีระพงษ์ งามมางกูร คือทำดอกเบี้ยวในเมืองไทยให้สูงขึ้น เพื่อให้ฝรั่ง
ไม่เอาเงินออกเมืองนอก ขณะนี้ก็โชคดีที่ว่าดอกเบี้ยวต่างชาติลดด้วย
ของเราก็แข็งไปนิดหนึ่ง ประเทศญี่ปุ่นก็มีปัญหา สิงคโปร์ก็มีปัญหา ไต้หวัน
ก็มีปัญหา ฮองกงก็มีปัญหา มาเลเซียก็มีปัญหา

มีปัญหาก็คือว่า เขาเติบโตติดลบ คือเขาหดตัวลง ต่างชาติก็เชื่อมั่น
ในเงินไทย เฉพาะเดือนพฤศจิกายน 2544 เข้ามามากเหลือเกิน เงิน
ดอลลาร์เข้ามาในเมืองไทยมาก เขาเอาเข้ามาเพื่อเปลี่ยนเป็นเงินบาท แล้ว
ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เขาเริ่มเชื่อว่าเมืองไทยคงจะเป็นเมืองที่ไม่ล้มอีก
ถึงจะโตช้า ที่จะล้มอีกไม่มีแล้ว ญี่ปุ่นก็แย่ลง สิงคโปร์ก็เริ่มแย่ลง ผมว่า
เมืองไทยมีพระคุ้มครองทุกอย่างก็ออกมาลักษณะที่ไม่ล้มอีกแน่นอน ท่านอาจารย์
สบายใจได้ครับ

หลวงตา : ดีแล้ว ก็วิงทั่วประเทศไทย วิงหาแต่ความสบายใจ
มันก็ได้สักที ให้เจอสักทีเถอะ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ตอนนี้อย่างที่ต่างชาติเชื่อเมืองไทย เดือนที่ผ่านมา

ไหลเข้ามา 1,000 เหรียญ ในเดือนเดียว เขากลับที่อื่นหมดแล้ว เขาเห็นว่านี่หนึ่ง ๆ

หลวงตา : ที่เขาเห็นว่าที่นี่ดีเพราะอะไร

ม.ร.ว.ปรีดิยาทร : เราไม่ขึ้นไม่ลงไว ไม่เหมือนประเทศข้างเคียง เราอาจจะโตช้าหน่อย แต่มีความแน่นอนไม่ขึ้นลงเร็ว อัตราแลกเปลี่ยนเราเริ่มมีเสถียรภาพ อัตราแลกเปลี่ยนตอนผมเข้าก็ 45.50 บาท และในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาอยู่ระหว่าง 44 บาทกว่าหรือ 44.50 บาท เงินก็เข้ามาเร็ว พอเร็วมันก็ดีไป เป็น 43.50 บาท พวกส่งออกเริ่มแย่ ผมก็เลยเปลี่ยนนโยบายนิดหนึ่ง ขึ้นดอกเบี้ยกลับไปสักหนึ่ง ตอนนั้นลงมาบาทหนึ่ง พอลงสักหนึ่งอัตราแลกเปลี่ยนก็กลับมา 44 บาท ตอนนั้นตั้งใจให้อยู่ ระหว่าง 44-45 บาท เพราะว่าอยู่ได้ อะไรที่ดีไปก็ไม่ดี เร็วไปก็ไม่ดี อยู่ตรงกลาง ๆ ให้เงินไหลเข้า ตอนนั้นทุกคนก็นอนตาหลับ

หลวงตา : พุดจริง ๆ นะ หลวงตานี้สะท้อนมากที่สุด ในชีวิตของพระที่มาจากชาวไทยเรานะ เราไม่เคยไปสนใจกับชาติบ้านเมืองอะไร เพราะไว้วางใจกับทางบ้านเมือง เราก็มองแต่หน้าที่ปฏิบัติตัวเอง แต่เวลามันมากระเทือนนี้กระเทือนเอาหนัก จนร้องโก้งเลยเขยวนะ เงินฟาดเอา 56 บาทต่อ 1 ดอลลาร์ 56 บาทให้เขากลืนเอาเหยียบหัวหัวเรามีเท่าไรให้เขาเหยียบ แล้วพูดถึงเรื่องเงินที่จะมาใช้หนี้เขาก็เรียกว่าเป็นลม ๆ แล้ง ๆ นี่ที่มันร้อนมาก มีแต่จะลง ๆ มีแต่คอยจะจม

นี่ที่มันสะท้อนแรงนะ เพราะมันถึงได้ออกมา ออกมานี้ก็ไม่ได้มีเจตนา กับสิ่งเหล่านี้ที่มันเจอกันนะ จนกระทั่งเหตุการณ์ไปเจอปัจจุบัน มันเจอแล้วมันก็หยุดไม่ได้ เพราะเหตุการณ์มันบังคับให้ต้องสู้ ความจริงมีอยู่หลักความจริงไปไหน ก็อยู่กับความจริง เอาละที่นี้ ที่นี้พอได้ทราบว่าคุณว่าการแบ่งกัชาติก็รู้สึกว่าเขาใจลง เมื่อเร็ว ๆ นี้ ดร.โกธรมา ก็มาเล่าให้ฟังบ้าง ก็รู้สึกเขาใจขึ้น ยิ่งวันนี้เราชัดเจน เพราะออกจากตันตอจริง ๆ เรารู้สึกเขาใจมาก

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : แล้วเราก็ใช้หนี้เขาตรงเวลาตลอดทุกเดือน ขณะที่ขึ้นจาก 31,000 มา 33,000 เราใช้หนี้ใน 6 เดือนที่ผ่านมา ใช้ทั้งเงินกู้และดอกเบี้ยไปอีก 1,800 ล้าน คือเงินไหลเข้ามาจริง ๆ ปีหน้าต้องใช้หนี้ให้ไอ.เอ็ม.เอฟ. ประมาณ 4,000 ล้านเหรียญ ที่เตรียมไว้ก็มีพอ ตอนนี้สถานการณ์เราดีมาก คือวิธีที่ฝรั่งเขาดูว่าเมืองไทยมั่นคงหรือไม่ เขาดูสำรองในกระเป๋าของเรามีเท่าไร เทียบกับหนี้ส่วนที่ต้องชำระในปีหน้าเท่าไร แล้วดูว่ามีกี่เท่า ขณะนี้เรามี 2.4 เท่าของหนี้ที่ต้องชำระในปีหน้าในส่วนปีหน้าระยะสั้นเรามีสำรองถึง 2.4 เท่า ซึ่งตามมาตรฐานโลก 2 เท่านี้ก็ถือว่าดีมาก ตอนนี้ก็เลยสบายใจได้ อย่างปีหน้าถ้าเราทยอยใช้หนี้ไปปีหน้าคาดว่าเงินสำรองเราอาจจะลงมาเหลือจาก 33,000 เหลือ 29,000 หรือ 30,000 ก็ไม่เป็นไร เพราะตอนนั้นเงินที่จะใช้หนี้ก็ลงอยู่แล้ว เขาจะดูสัดส่วน ควบคุมสัดส่วน ตอนนี้เขาก็ให้ Rating ประเทศไทยขึ้นมานิดหนึ่ง

หลวงตา : ให้อะไร

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เขาเรียกว่าให้คะแนนประเทศไทยขึ้นมานิดหนึ่งในฐานะที่สบายใจมีเงินใช้หนี้แน่ ฝรั่งเขาก็ดูว่ามีเงินใช้หนี้เขาหรือไม่

หลวงตา : เขาจะมาดูเรื่อยหรือ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เขามาดูเรื่อยครับ ให้คะแนนเรา ก็คงจะยังไม่ฟื้นเร็ว

หลวงตา : เร็วไม่เร็วก็ตามเถอะ ความซ้ำไม่มีการกระทบกระเทือนให้เสียหายแก่ชาติไทยของเรา ซ้ำก็เป็นธรรมดา นอกจากซ้ำแล้วถูกปรับถูกไหมมันเป็นความกระทบกระเทือนเป็นอีกอย่างหนึ่งนะ ไม่เป็นอย่างอื่นอย่าให้มีการกระทบกระเทือน

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ปัญหาเรื่องเงินสำรองเงินตราต่างประเทศก็คงเบาบางไปแล้ว ต่อไปปีหน้าผมก็แก้ปัญหานี้ของกองทุนฟื้นฟู ที่จะช่วยสถาบันการเงิน แต่อันนั้นไม่กระทบญาติพี่น้อง ใช้วิธีการทำงาน ซึ่งจะค่อย ๆ คุยกับรัฐบาลไป ได้คุยกับรัฐมนตรีสมคิด จาตุศรีพิทักษ์แล้ว มีวิธี

แก้ปัญหา หนี้มันสะสมเข้ามา ต้องแก้ปัญหาเรื่องสองเรื่องเพราะเรื่องมันใหญ่

หลวงตา : ดีแล้วเชื่อ นี่เป็นลูกศิษย์บวชอยู่วัดป่าบ้านตาด พอได้ยินว่าผู้ว่าการฯ เข้ามา เอออย่างนี้เหมาะแล้ว ยังไม่ได้พบกันเลย ขึ้นเลย เหมาะแล้วลูกศิษย์เรา

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ท่านอาจารย์ดูผมเรื่อย ตอนบวช

หลวงตา : ก็ดูให้ดี ดิอย่างนี้ก็ไม่ดู เดี่ยวจะไปหาเมียห้าเมีย หกเมียไม่ได้ละ เดี่ยวเอาหัวแตกจริง ๆ ให้ระวังเง่ใจเง่หนึ่งวันละ ก็ดีละ รู้สึกใจเบาหวิว ๆ นะ เรียกว่าออกมาจากตันตอ หัวใจของชาติ ออกมาจาก คลังหลวงเลย

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ที่ได้มานี้มีโชคช่วยเหมือนกัน คือตอนเราขึ้น ดอกเบี้ยไป ดอกเบี้ยฝรั่งก็ลงมา มันช่วยให้เงินไหลกลับเร็ว เพราะเมื่อก่อนดอกเบี้ยฝรั่งสูงกว่าเรา ของเรา 1.5 ของต่างชาติ (4.75) สูงกว่าใคร ๆ ก็อยากเอาเงินไว้เมืองนอก ไม่อยากไว้เมืองไทย ฝรั่งเองก็ไม่อยากเอาเงินมาลงทุนเมืองไทย ลงมาเร็วมากครับ เดี่ยวนี้เหลือ 1.9 ใ้อที่ลงมา ดวงช่วย สงสัยเงินหลวงตา คือถ้าเราขึ้นให้เท่ากับฝรั่ง คนจะได้เอาเงินมา ดวงช่วย หลวงตาช่วย ผมถึงบอกดร.โกธร มันต้องมีดวงด้วย ใช้หนี้ต่างประเทศเบาใจแล้วครับ หนี้ต่างประเทศตอนนี้เหลือ สิ้นปีต่ำกว่า 70,000 ล้านเหรียญ เมื่อก่อน 110,000 ล้านเหรียญ แต่เราใช้หนี้มาหลายปี ตอนนี้ต่ำกว่า 70,000 ล้านเหรียญ ส่วนที่ต้องใช้ปีหน้า ถ้าเขาเอาคืนหมดแค่ 14,000 จริง ๆ ใช้แค่ 5-6 พัน ที่เหลือก็หมุนต่อ 14,000 เรามี 33,000 มี 2.4 เท่า ซึ่งฝรั่งถือว่าหนาแน่นมาก เหมือนตอนปี 2540 ตอนนั้นเขาหมดความเชื่อ เขาเอากลับเร็วมาก ที่นี้ถ้าเราทำให้ดูหนาแน่นเขาก็จะเชื่อต่อไปคือแก้ไขหนี้กองทุนฟื้นฟู อีกประมาณ 800,000 ล้าน อันนั้นใช้วิธียืดหนี้เอา ใช้เวลานานหน่อย

หลวงตา : เมื่อสองสามวันท่านนายกฯ (ทักษิณ) ก็มาเยี่ยม พูดกันธรรมดาไม่มีอะไร วันพรุ่งนี้หลวงตาก็คงกลับ กลับแล้วก็ไม่ได้หยุด

หมุนเพื่อชาติบ้านเมือง แต่ระยะนี้ไม่ได้หมุนแรงเหมือนแต่ก่อน คือหมุนตามเหตุการณ์หนึ่ง หมุนตามราชันย์หนึ่ง แล้วเหตุการณ์ก็ค่อยเรียบ ๆ ไป ราชันย์มันก็อ่อนของมันลง

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ถ้าได้คราวนี้ ท่านอาจารย์อาจจะพักได้

หลวงตา : เออ ฟังไปซะก่อน พิจารณาไปตลอด ทั้งทำทั้งพิจารณาไปตลอด แง่ไหนหนักแง่ไหนเบา พิจารณาตามประสาของคนเดียว ค่อยเบาใจแล้วระยะนี้

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ตอนนี้เราสบายใจได้

ผู้ถาม : จะหมดหนี้ไอ.เอ็ม.เอฟ.เมื่อไหร่ครับ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : หนี้ตอนนี้เหลืออีกไม่ถึง 10,000 ล้านบาท รัฐบาลปี 2547 ก็หมด พระที่วัดป่าบ้านตาดเล่าให้ฟังว่าตอนที่ท่านอาจารย์เห็นว่า “รวมบัญชี” แล้วเงินมันจะหมด ตอนนั้นในแง่ของผม ถ้า “รวมบัญชี” เขาจะเอาไปชำระไอ.เอ็ม.เอฟ.ทั้งก้อน ถ้าชำระทั้งก้อน ตอนนั้น มันจะทำให้เรามีทุนสำรองอยู่ 30,000 ล้าน จะลดพรูดไปเลย เหลือน้อยกว่า 20,000 ล้าน นี่ที่ผมกลัวมาก น้อยกว่า 20,000 พวกเจ้าหนี้ยะก็จะว่าเรามีน้อย พอผมฟังแล้วก็คิดว่า ทำไมท่านอาจารย์รู้ผมนึกไม่ออก กลัวว่าถ้ารวมบัญชีแล้ว.....

หลวงตา : ถึงขนาดผางมาเลยว่าเป็นหัวใจของชาติมาตั้งแต่ ดึกดำบรรพ์ ชาติไทยอยู่ได้เพราะอันนี้(คลังหลวง) ฉะนั้น อย่าตะ เราออกขนาดนั้น ขอบิณฑบาต วังนี้

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ในตอนนั้นทางรัฐบาลเขาให้สัมภาษณ์แล้ว ต้องการใช้นี้ไอ.เอ็ม.เอฟ. ทั้งก้อน ใช้งบหน้าเหมือนอย่างที่เราทำ คือได้หน้าได้ตาเยอะ ถ้าไม่ “รวมบัญชี” เขาไม่มีพอจะชำระหนี้ไอ.เอ็ม.เอฟ. ตอนนั้น 12,000 ล้าน ต้องการชำระทีเดียว

ตอนนั้นถ้าท่านอาจารย์ไม่ออกมาคัดค้านปี 2543 เขาจะชำระตอนนั้น เราจะลดเหลือ 20,000 มันน่ากลัว ตอนนั้นผมใจเต็นว่า ถ้า “รวมบัญชี”

แล้วชำระหนี้ มันน่ากลัวเหมือนกันนะ พอท่านอาจารย์ออกมา ผมเลยคิดว่า
เอ ทำไม? ท่านอาจารย์รู้ (ลูกศิษย์หัวเราะ)

หลวงตา : อันนี้หลวงตา กระเทียมเอาอย่างหนัก เรื่อง
“รวมบัญชี” นี่ มันเป็นกิริยามรรยาทคนฉลาดหลอกคนโง่ พวกเราไม่รู้เขา
รวมกันยังงี้ แต่หลักใหญ่ จะกว้านเอาเท่าไรก็ได้ หมดชาติไทยทั้งชาติ
ไม่มีเหลือ เพราะฉะนั้นทางนี้ถึง ผาง! อย่าแตะ อันนี้วางแบบแผนไว้หลอก
ตาคนต่างหากว่า “รวมบัญชี” เมื่อรวมแล้วทำยังงี้มันก็ได้ เมื่อรวมแล้ว
หมด เพราะงั้นถึงได้เอากันอย่างแรง มันก็ดึงไปหาหลักเกณฑ์ที่ให้คนตายใจ
ให้คนเชื่อเสีย ส่วนที่ไม่เชื่อ มันเชื่อมั่นเองมันกินหมด ตรงนี้ตรงสำคัญ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ตอนนี้อยู่.เอ็ม.เอฟ. เขาก็เข้าใจ เขาว่าทำไมไม่
ชำระให้หมดเลย ผมก็ว่าผมชำระตรงเวลาแล้ว เขาก็ไม่รู้จะทวงยังงี้ เพราะ
ถ้าเรารีบไปเดี๋ยวมันลงเร็ว มันอยู่ที่ความเชื่อมั่น ถ้าทยอยถึงปี 2547 เรา
จะมีเงินอื่นเข้ามาได้ทัน เราคงไม่เก็บไว้ 33,000 ล้าน อาจจะน้อยลง แต่ว่า
ตามสัดส่วน

หลวงตา : เรื่องทองคำเรา เวลาเอาเข้าไปแล้วเป็นยังงี้ มี
ผลบวกผลลบ หรือคงเส้นคงวายังงี้บ้าง ลองว่าดูซิ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เงินบริจาคทั้งดอลลาร์และทองคำของหลวงตา
ตอนนี้อยู่ในบัญชีผลประโยชน์นะครับ พอสิ้นปีนี้จะโอนไปเข้าบัญชีสำรอง
พิเศษ พอเข้าไปบัญชีสำรองพิเศษแล้ว (เงินบริจาคของหลวงตา) ก็จะกลืน
เป็นเนื้อเดียวกันหมด (กับเงินคลังหลวงเดิม) บัญชีผลประโยชน์ที่ท่าน
อาจารย์เอาเข้าเมื่อตอนมิถุนายน พอถึงสิ้นปี เราต้องปิดบัญชี แล้วโอน
ไปเข้าสำรองพิเศษ สำรองพิเศษคือส่วนเกินจากที่สำรองธนบัตร เพราะ
ตอนนี้ที่มีบัญชีของเงินตรา 25,000 ล้านเหรียญ ใน 25,000 ล้านเหรียญ
ของที่สำรองเงินตรา มันใช้สำรองเงินตราจริง ๆ แค่ 9,000 ล้านเหรียญ
ที่เหลือก็เป็นส่วนเกินไว้ ถ้าวันไหนเกิดเราฉุกเฉิน ผมก็มาขอท่านอาจารย์
ตักไปสักชั้นเดียว เพราะอันนี้ส่วนเกิน เงินผลประโยชน์จะไปเข้าอยู่บัญชี

ส่วนเกิน เอาไว้ใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น ส่วนที่สำรองเงินตราก็มีแค่นั้น ความจริงขณะนี้เรามีมากกว่าที่ต้องการถึงสองเท่าตัว สำหรับสำรองเงินตราก็สบายใจได้ 31,600 เราเพิ่มเป็น 33,200 ในเวลาหกเดือน โดยที่เราใช้หนี้ไป 1,800 มันมีรายจ่ายเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ว่าเราได้ผลตอบแทนจากการลงทุนมา เรียกผลประโยชน์นะครับ 960 ล้านบาทเหรียญ แต่ตัวนี้เสร็จแล้วจะส่งเข้าบัญชีสำรองพิเศษ ใช้หนี้ตรงเวลาก็พอครับท่านอาจารย์

ผู้ถาม : แล้วกองทุนฟื้นฟูจะให้ภาครัฐบาลหรือเอกชนรับผิดชอบครับ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ไม่ควรเอกชนครับ กองทุนฟื้นฟู เขาช่วยธนาคารต่าง ๆ ตอนนั้นเรามีประเพณีปฏิบัติ เพราะในอดีตนี้ถ้าธนาคารมีปัญหาผู้ฝากเงินเขาจะถอน ก็ต้องให้เขาถอน ถ้าไม่มีเงินให้เขาถอนเงินฝากก็มาเอาที่กองทุนฟื้นฟู กองทุนฟื้นฟู ก็ต้องช่วยไป ไม่งั้นก็ล้มทั้งประเทศ เจ็บใจตั้งแต่ตอนที่ ไม่บอกหรือกว่ารัฐบาลไหน (หัวเราะ) ที่อยู่ดี ๆ ก็มีมติอันหนึ่งว่านอกจากที่จะค้าประกันหรือช่วยเหลือผู้ฝากเงินแล้ว ให้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินคือเจ้าหน้าที่ต่างประเทศด้วย ฝรั่งเศสได้ประโยชน์ไปด้วย....

หลวงตา : มาอยู่กรุงเทพฯ ไม่ค่อยหนาว ทางภาคเหนือภาคอีสานหนาวมาก เวลาค่ำหนาวมาอยู่ที่นี้มันก็สบาย

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : พระอาจารย์ดูผ่องใส

หลวงตา : ผ่องใสชิ ก็เพิ่งสร้งน้ำเสร็จ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : และโรคหัวใจเป็นอย่างไรครับ

หลวงตา : มันก็มีของมันอยู่แต่ไม่แสดง มักแสดงตอนเทศน์ เพราะงานเทศน์ต้องระวังเสมอ เทศน์ไปนานเข้า ๆ เข้าชั่วโมงไปแล้ว มันจะเตือน มันจะมีลักษณะยิบเย็บ ๆ ถ้าเทศน์ เช่น อย่างเผ็ดร้อน ลมมันใช้กระเทือนเร็ว ไม่นานมันก็เตือน เตือนตามส่วนที่ดุเดือดก็เตือนแรงขึ้น ถ้าหากว่าเทศน์ธรรมตามันจะค่อยยิบเย็บ พอรู้แล้วค่อยเบา ๆ จะให้หายจริง ๆ

ไม่หาย แต่ว่าจะแสดงอาการรบกวน เวลาปกติไม่แสดงก็เหมือนไม่มี จะมีก็เวลาเทศน์ อยากจะพูดว่าทุกครั้งไปเลย เวลานี้ก็อยู่ในเกณฑ์ชั่วคราว หรือชั่วคราวกว่าเล็กน้อย ทุกวันนี้ก็เรียกว่าดี ไม่ผัดผ่อนเหมือนแต่ก่อน

พวกนี้หายสงสัยกันหรือยังละ วันนี้เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ให้ตั้งหน้าตั้งตาช่วยบ้านช่วยเมืองของเรา หนุนกันไป ได้มาเท่าไรก็หนุน ต่างคนจึงต่างตั้งอกตั้งใจ มีมากมีน้อยไม่เป็นไร ฝนตกที่ละหยดทีละหยาด สามารถทำให้ท้องฟ้ามหาสมุทรเต็มได้ เราก็ช่วยตามกำลังของเราเรื่อยมา ทองคำวันนี้ได้ 10 บาท ระยะนี้ตั้งแต่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว รัฐบาลเร็วขึ้น ดอลลาร์ก็เร็วขึ้น ทองคำครบจำนวน 500 กิโลฯ เมื่อไหร่หลอมแล้วเข้า ดอลลาร์ไม่ค่อยกำหนดกฎเกณฑ์นัก อย่างคราวที่แล้วทองคำได้มากมาย ดอลลาร์ได้สี่แสนก็เอา

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ประเทศอื่นไม่เคยเจอแบบนี้ ที่อยู่ดี ๆ ก็มีคนศรัทธาเพิ่มมาเรื่อย

หลวงตา : ประเทศเขาประเทศผี ประเทศเราประเทศพุทธ ต่างกัน พูดยกับผีอย่างนั้นไม่ได้ คอยแต่จะมากินดับกินปอด พุทธเราใจกว้างใจขวาง เชื่อพระพุทธเจ้า.. ดอลลาร์ที่เข้าไปดูเหมือน 6 ล้านดอลลาร์แล้ว มันไปหนุนยังไบบ้างไอ้ 6 ล้านดอลลาร์ หรือไปนอนแช่

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ไปอยู่ในบัญชีสำรองพิเศษก็ดีเหมือนกันครับ อีกหน่อยใครมารวมบัญชีก็รวมยากหน่อย (หัวเราะ) ที่ท่านอาจารย์ทำแล้วสำเร็จมาก ๆ ทำให้เขาไม่ไปรวมบัญชี เพราะถ้าเขารวมได้เขาเอาไปชำระหนี้แน่ เขาก็ประกาศไปแล้ว คนก็จะกลัว

หลวงตา : ลองว่าอีกที ฟังชัด ๆ

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : คือเงินของท่านอาจารย์ในแง่ของพวกเราดูเยอะครับ แต่พอเข้าไปรวมในกองใหญ่(คลังหลวง)มันนิดเดียว แต่ไอ้นิดเดียวทำให้ท่านอาจารย์สามารถลุกขึ้นไปขวางไม่ให้เขา “รวมบัญชี” ได้ เพราะถ้าเขารวมบัญชีได้ตอนนั้นเขาก็ชำระหนี้ไอ.เอ็ม.เอฟ. 12,000 ล้านทีเดียวเลย

หลวงตา : ไม่ต้องมากเท่านิวเคลียร์นิวตรอนไม่ต้องมากเท่าภูเขาอะไร

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : แต่ก็ทำให้ท่านอาจารย์สามารถลุกขึ้นมาบอกได้ว่านี่คือเงินศรัทธาประชาชน ถ้าวรณได้สำเร็จมันก็ยุ่ง

หลวงตา : ยังไงก็ไม่สำเร็จ อ้าว! จริง ๆ นะ ชี้นิ้วเลย ของง่ายเมื่อไหร่ ถ้าสำเร็จแล้วคอหลวงตาบวชาดเลย อยู่ในเมืองไทยไม่ได้รักษาคอของเมืองไทยเราทั้งชาติ จึงเรียกว่าเป็นอื่นไปไม่ได้ หรือรวมไม่ได้ ยันกันเลย

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ตอนที่หลวงตาเอาเงินไปให้เบงกอลครั้งแรกเมื่อปลายปี 2541 ผมก็ไปนั่งรออยู่ที่นั่น ผมก็นั่งคิดว่าหลวงตาเอามาทำไมเงินแค่นี้ (หัวเราะ) มาใส่ในกองใหญ่ ใหญ่เป็นพันเป็นหมื่นเท่าทำไม? นึกไม่ออกจน พ.ศ. 2543 ที่ออกมาสู่เรื่องไม่ให้ “รวมบัญชี” ก็เลยนึกออกว่าท่านอาจารย์เอามาวางไว้เป็นอุบายนี้เอง (หัวเราะ)

หลวงตา : อันนี้เป็นเรื่องของกรรมภายในใจพูดให้ใครฟังไม่ได้นะ เรื่องนี้เป็นเรื่องภายใน คอยสังเกตออกแ่งไหน ๆ ชาติละกันไปเลย เราพูดจริง ๆ นะ เรื่องภายในพูดไม่ได้นะ เป็นอะไรรู้กับตัวเฉพาะ พินิจพิจารณาพลองตัวและออก ออกไม่มีอะไรมาขวางได้นะ นี่เรียกว่าลงตัวแล้ว เป็นอื่นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงชี้นิ้วให้พวกธนาคารดูอยู่นี้ หน้าซีดไปหมดแล้วพิจารณาอยู่ภายในเจ้าของพูดไม่ได้.....

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : ท่านพระอาจารย์สนใจอยู่กับท่านอาจารย์

หลวงตา : ท่านสนใจรู้สึกว่าการะหนักมากเดี๋ยวนี้กลายเป็นเฝ้าวัด เพราะเรื่องหน้าที่การงานที่เราเทศน์นี้ออกทั้งหมดไปรวมอยู่กับท่านสนใจ เรื่องถอดเทป เรื่องอินเทอร์เน็ต ไปอยู่นั้นหมด ท่านเลยไปไหนไม่ได้ เราก็ส่งสารท่านเหมือนกัน นี่ก็มาอยู่วัดป่าบ้านตาดตั้งตั้งแต่ปี 2518 จนกระทั่งปานนี้ 2544-45 ก็ปี ท่านก็อยู่ตามอัธยาศัย ไม่ว่าใครมาอยู่ในวัดนั้น เราไม่เคยห้ามจะไปที่นั่นที่นี่ ตามอัธยาศัย

ม.ร.ว.ปรีดิยาทร : ท่านเป็นนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ ก่อนผมรุ่นหนึ่ง แล้วท่านพระอาจารย์ปัญญาเป็นอย่างไรบ้างครับ

หลวงตา : ท่านปัญญาก็ช่วยข้อคิดเห็นต่าง ๆ เก่งมากนะ ไปอีกทางหนึ่ง ท่านสุดใจไปทางเกี่ยวกับเรื่องสำนวนเทศน์ของหลวงตา เพราะฉะนั้น ท่านสุดใจจึงไปไหนลำบาก ตกลงท่านก็ไม่ได้ไปไหน เพราะเรื่องมันมัดอยู่ตลอด เดี่ยวเอาสำนวนนี้เข้าสำนวนนี้ออกอยู่ตลอด ท่านปัญญาดีไปทางหนึ่ง สุขุมมากนะ

ม.ร.ว.ปรีดิยาทร : ท่านพระอาจารย์ปัญญาอายุจะ 90 ปี หรือ อย่างไรครับ

หลวงตา : อ่อนกว่า อายุ 70 กว่าปีคงจะได้ ท่านปัญญา มาอยู่วัดป่าบ้านตาดตั้งแต่ปี 2506 ท่านเซอร์ก็ 2507 นี้อยู่จนกระทั่งปานนี้ ท่านดึกก็นาน 20 กว่าปี ระยะนี้ก็ได้ออกไปวิวาทบ้าง ไปอยู่ตามถ้ำตามผา ท่านดึกเป็นชาวสหรัฐ ท่านเซอร์แคนาดา ท่านปัญญาอังกฤษ แล้วนอกนั้น พระเยอรมันก็มีเราไม่ค่อยได้ถาม มองไปที่ไหนมีแต่ไอ้หรั่งเต็มหมดไม่ทราบ จะถามใคร เพราะฝรั่งไม่เคยขาดวัด ใคร ๆ ว่าหลวงตาบ้าดู ๆ เวลาเอาเข้าจริงแล้วเขาลบลายเราความดูหายหมด ดูเท่าไรยิ่งคลานเข้ามา เดี่ยวนี้เป็นอย่างนั้นดูเท่าไรยิ่งคลานเข้ามา อ้าวหมดแล้วลวดลายกูนี้นะ (หัวเราะ)

นี่ก็เพราะพระท่านรู้นิสัยเกี่ยวกับหลักอรรถหลักธรรม เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็ตายใจทุกคน อย่างหลวงปู่มันใครเข้าไปใหม่ ๆ ก็กลัวเหมือนหมากลัวเสือ พอเข้าไปนาน ๆ ดีไม่ดีหมากอดคอเสือ ด้วยความรักความเทิดทูน ไอ้เรื่องดูเรื่องด่ามันไม่สนใจเลยนะ ฟังเหตุและผลที่ท่านแสดงออกมา ดูเท่าไรมีแต่ธรรมล้วน ๆ ออกมา ก็ท่านไม่มีกิเลสมาแฝง มีแต่พลังของธรรมพุ่งออกมา ผู้ฟังมันก็เอบอิมถึงใจ

เพราะฉะนั้น เวลาฟังเทศน์ว่าการ ถ้าไม่มีอะไรไปสวนท่านให้ท่านได้ ป้างบั้งมาแล้ว มันฟังเทศน์ไม่ถึงใจ ถ้ามีอะไรไปขัดท่านนิดหนึ่ง “ไม่ใช่” ขึ้นแล้วนะ มีแต่เปิดโอ่งไว้ ถึงจะเทศน์ถึงนิพพานมันอย่างนั้นล่ะ จิตของ

คนหยาบอย่างเรา ถ้าท่านเปรี้ยวข้างออกมาแล้วหมด ไม่มีอะไรเหลือ คิดเรื่องท่านดูอย่างแต่ก่อนไม่มีเลยนะ ดูเท่าไรมันเหมือนฟ้าร้องข้างบน ได้ยินเสียงเอะอะ นี่ธรรมะจะลง เวลาที่พระกับเณรก็เหมือนกัน ได้ไล่ออกไปบ้าง คือว่าอยู่พอสมควรให้ห้องอื่นแทนบ้างให้ออกไป ให้ถ่ายทอดความรู้วิชา ถ้าอยู่เป็นประจำ ๆ เลยอดอื่นก็ไม่มีทาง จึงต้องระบายออก สถานที่และจำนวนของพระจำกัด ถ้าพวกนี้หนาแน่นคงเส้นคงวาไม่ออก ที่อื่นก็เข้าไม่ได้ ไป ไปหาภาวนาอยู่ที่นี่ เราก็คงใจที่มาอยู่แล้วไม่อยากจะหนี แต่ก็เห็นใจผู้ที่อยากเข้ามาแต่เข้าไม่ได้ เลยต้องเฉลี่ย

เวลานี้รับพระเณรไม่เลย 50 องค์ สูงสุดอยู่ใน 50 กำหนดสถานที่ภาวนาพอเหมาะ เพราะพระกรรมฐานไม่ได้เหมือนพระปริยัติ คือกุฏิอยู่จุดไหนไม่ให้มองเห็นกัน ดูเหมือนประมาณ 50 ที่พอดี รับอย่างนั้นตลอดมานี้ก็ซื้อที่ใหม่กว้างขวางไปแล้ว ดีไม่ดีพระอาจจะทยอยไปหาอยู่ทางด้านที่ซื้อใหม่ มันเป็นที่เหมาะสมสำหรับภาวนาแถวนั้นเป็นแห่ง ๆ ก็ได้ นี่แน่นไปหมด มองไปที่ไหนแน่น ประกาศวิฑูกันหรือนี่มันถึงได้มา (หัวเราะ) ... วันที่ 19 เดือนมกราคมต้องกลับมาอยุธยา ต้องค้าง 3 คืน พอวันที่ 26 ต้องไปภาคเหนืออีกแล้ว เลยไม่ค่อยได้อยู่.....

ม.ร.ว.ปรีดิยาธร : เตี่ยผมขออนุญาตกราบลาครับ

หลวงตา : เอ้อ สบายใจแล้ว

เงินผ้าป่าช่วยชาติของหลวงตามหาบัว ภาพประกอบเพื่อง่ายต่อความเข้าใจ	
นายวีรพงษ์ รามางกูร (อดีต รมว. กระทรวงการคลัง สมัย ฯพณฯ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี) ได้ให้สัมภาษณ์ว่า หลวงตาฯได้อธิบาย ให้นายวีรพงษ์ฟังว่า ผ้าป่าช่วยชาติเป็น น้ำมันดีที่สุดในคลังหลวง (ฝ่ายออกบัตร) เพื่อรักษาให้มั่นคง “ผมแปลกใจว่าพระที่อยู่ในป่า ทำไม ท่านจึงได้เข้าใจการเงินฐานะของ ประเทศได้อย่างดีเยี่ยมอย่างนี้ วัน ต่อมาผมจึงได้นำดอกไม้ธูปเทียนไป ถวายปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์ของ ท่านเป็นทางการ ให้สัมภาษณ์เมื่อ ๒ มิ.ย. ๒๕๔๓	รศ.ดร. สุชาติ ธาดาธำรงเวช (อดีตเจ้าหน้าที่ในธนาคารโลก และ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง) ได้ให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๔๓ ต่อกรณี การรวมบัญชี ว่า “...อาจารย์หลวงตามหาบัวท่านพูดถูก เงิน (คลังหลวง) ของประเทศเลย.... รวมบัญชีแปลว่ายกเงินให้แบ่งกันชาติ.... คือรวมแล้วเงินทุนสำรองหมด ทุน สำรองแปลว่าห้ามไปใช้ใคร... แล้วที่ อาจารย์มหาบัวท่านพูดถูกต้องเลย คือถ้า เงินในชาติหายหมดแล้ว ประเทศไทย มันจะอยู่ได้ไหม?..”

“... โลกมันร้อนอย่างนี้เห็นไหมล่ะ นี่ละเรื่องของโลก
มันเป็นอย่างนี้... หลักใหญ่อยู่กับความโลภ...

ฝังอยู่ลึก ๆ ดันออกไปให้ดีดอย่างนั้นให้ดีดอย่างนี้
ดันไปไหนก็มีแต่ฟันแต่ไฟกัน...”

(www.luangta.com เทศน์ 2 ก.ย. 45)

“...สุกรานี อสฐานิ อตุตโน อหิตานิ จ,
ยิ เวหิตญ จ, ตัม เว ปรมพุทฺธกร...
กรรมทั้งหลายที่ไม่ดี ทั้งไม่เป็นประโยชน์แก่ตนทำได้ง่าย
แต่กรรมใดแลที่เป็นประโยชน์ด้วยดีด้วย
กรรมนั้นทำได้ยากมาก...”

“...อิธ นนฺทติ เปจฺจ นนฺทติ...
จะร้อนทั้งโลกนี้แล้วไปร้อนโลกหน้า...”

ประชุมคณะสงฆ์ กรณีหนังสือ “เหลือบ”

วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2545

ณ วัดบุญญานุสรณ์ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

[พระเถรานุเถระในเขตการปกครอง จังหวัดอุดรธานีและ
หนองบัวลำภู ประชุมหาข้อเท็จจริง กรณีมีพระผู้ใหญ่บางรูป (อยู่ใน
ระหว่างการสอบสวนพิสูจน์ข้อเท็จจริงของทางกฎหมายบ้านเมือง) เข้าไปมี
ส่วนเกี่ยวข้องกับการแจกหนังสือ (เหลือบ, ผันเป็นจริง, ฟันสติ ฯลฯ) ซึ่ง
มีเนื้อหาพาดพิงถึงองค์หลวงตาและโครงการช่วยชาติฯ ตามปรากฏ
เป็นข่าวทางหนังสือพิมพ์และสื่ออื่น ๆ เนื่องด้วยโครงการช่วยชาติฯ เป็น
โครงการที่เกี่ยวข้องกับผู้คนมากมายหลายระดับ มีเหตุผล มีจุดมุ่งหมาย
และดำเนินการโดยเปิดเผยมาตลอด จึงได้นำเสนอเหตุผลและข้อมูลในที่นี้
เพื่อให้ผู้บริจาคน ผู้ที่เกี่ยวข้องที่เข้าใจแล้วได้เข้าใจยิ่งขึ้น และผู้ที่อาจจะเข้าใจ
คลาดเคลื่อนได้พิจารณาไตร่ตรองโดยทั่วกัน]

พระจากวัดป่าบ้านตาด

ผมเพิ่งจะทราบจากหมู่คณะว่า มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่เข้าใจ
กันในเหตุในผล กระผมและหมู่คณะเคยเห็นหนังสือ เหลือบ หนังสือ ฟันสติ
เดิมทีก็ไม่คิดว่าจะเป็นหนังสือที่มีความหมายอะไรมาก เพราะว่า ปกติ
หนังสือที่ถูกต้อง การจัดพิมพ์จะต้องบอกชื่อผู้ที่พิมพ์ผู้ที่เขียน

หนังสือเหล่านี้ (เหลือบ, เหลือก, ผันเป็นจริง, ฟันสติ ฯลฯ) เป็น
หนังสือที่ไม่มีที่มาที่น่าเชื่อถือได้ เรียกว่า เป็นหนังสือ “ไม่มีที่มาที่น่า
เชื่อถือได้ หลักลอยก็ว่าได้” เพราะฉะนั้น โดยนัยแล้ว ไม่น่าสร้างความ
เชื่อถือให้แก่คนในสังคม เรียกว่า ไม่มีความน่าเชื่อถือเลยก็ว่าได้ เพราะ
หนังสือที่ถูกต้องจะต้องมีโรงพิมพ์ พิมพ์เมื่อใด บุคคลที่จัดพิมพ์คือใคร เป็น
คณะบุคคลใด เพื่อแสดงความรับผิดชอบในหนังสือนั้นๆ ทุกๆ เล่มที่ผ่านมา
ตามหลักการพิมพ์หนังสือต้องเป็นแบบนี้

เพราะฉะนั้นเมื่อมีหนังสือเหล่านี้ขึ้นมา ทางคณะลูกศิษย์หลวงตาฯ จึงไม่ค่อยได้ถือสาเท่าไรในทีแรกเพราะเห็นว่าหนังสือแบบนี้คนไม่น่าจะเชื่อถือ แต่เมื่อมีคณะครูบาอาจารย์ คณะบุคคลซึ่งเป็นที่เคารพในสายตาของ ขรรรวาสไปแจกจ่ายทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ว่า หนังสือเหล่านี้ซึ่งมีที่มา ที่ไม่น่าเชื่อถือ แต่บุคคลผู้นำไปแจกเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ เพราะฉะนั้น จึงทำให้คนเข้าใจผิดต่อทั้งองค์หลวงตาและคณะศิษย์ วันนี้จึงเป็นเหตุที่มา

ทางกระผมก็รู้สึกติดใจอะไร จนกระทั่งมีผู้ที่เขาถือเป็นการขึ้นมา อย่างเช่นคุณทองก้อนหรือบรรดาคณะศิษย์ที่เขาถูกพาดพิงถึง ถึงจะชื่อว่า คุณทองดำใคร ๆ ก็ทราบว่าเป็นคุณทองก้อน ยิ่งเป็นเล่มหลังๆ มานี้ ระบุชื่อ และที่อยู่ของคุณทองก้อนเลย เรียกว่าอดรนทนไม่ไหวก็เลยดำเนินการ ไปโดยสิทธิของแก เพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงและสิ่งที่แกทำมา ว่าสิ่งที่ถูก กล่าวหา นั้นไม่เป็นความจริงนะ ความเป็นจริงที่ถูกต้องมีอยู่ ถ้าแกทำผิดแก คงจะโดนจับกุมไปนานแล้ว อันนี้เป็นคำของแก ซึ่งกระผมกับหมู่คณะได้ยินมา

จึงทำให้คนซึ่งเดิมไม่น่าเชื่อถือเกิดความเชื่อถือในหนังสือเหล่านี้ กลายเป็นความแตกแยกขึ้นมา ลูกศิษย์ทางกรุงเทพฯ ยังบอกว่า มีผู้นำ หนังสือเหล่านี้ไปอ่านออกวิทย์ ในรายการต่าง ๆ มากมาย เพราะฉะนั้น เรื่องก็เลยแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว หนังสือเหล่านี้หากแจกจ่ายโดยบุคคล ไม่น่าเชื่อถือ คิดว่าไม่มีผลเลย ที่ไปที่มาไม่น่าจะถือเป็นความถูกต้องได้เลย

นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่แสดงถึงความชัดเจนในเรื่องของโครงการ ช่วยชาติฯ มีการถ่ายทอดครั้งแล้วครั้งเล่า เป็นการทำงานโดยมีคณะ รัฐบาลซึ่งเป็นบุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมายเข้ามารับรู้ ตลอดจน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เจ้าฟ้าหญิง องค์เล็ก ลำสุตงานวัดปู่เจียะ ปทุมธานี ท่านก็เสด็จไปเป็นประธานฯ

โครงการฯ นี้จึงเป็นโครงการฯ ที่ทำอย่างมีหลักมีเกณฑ์มีตัวบท กฎหมายรองรับมีพยานต่าง ๆ ซึ่งเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ทั้งสิ้น เมื่อเทียบ กับหนังสือเหล่านี้ต่างกันลิบลับราวฟ้ากับดิน หนังสือเหล่านี้ไม่สมควร

โครงการช่วยชาติเป็นโครงการฯ ที่ทำอย่างมีหลักเกณฑ์
มีตัวบทกฎหมายรองรับ
...องค์ประธานเป็นเจ้าฟ้าหญิงฯ บ้าง ผู้ว่าแต่ละจังหวัดบ้าง
...ผู้หลักผู้ใหญ่ในแต่ละที่ ซึ่งเป็นประธานในพิธีนั้น ๆ...

... ความชัดเจนของโครงการมีการถ่ายทอดสด
 ครั้งแล้วครั้งเล่า... ปราบกฏทั้วสาธารณะคือวิทยุ ทีวี..
 ประชาชนได้เห็น...

ที่จะได้ไปแจกจ่ายเลย คนที่อ่านก็เรียกว่า เสียหู เสียตา ถ้าเป็นกระผมต้องกราบขอคำหลวงตาท่านว่า **“ใครได้อ่านก็ต้องล้างตา ใครได้ฟังก็ต้องล้างหู”** เพราะว่ามันไม่มีประโยชน์เลย ในขณะที่สิ่งที่ออกปรากฏทั่วสาธารณะคือ วิทฺย ทีวี ถ่ายทอดสดครั้งแล้วครั้งเล่าประชาชนได้เห็น ระหว่างหนังสือเหล่านี้ กับเมื่อที่องค์กรประธานเป็นเจ้าฟ้าหญิงฯบ้าง ผู้ว่าแต่ละจังหวัดบ้าง และผู้หลักผู้ใหญ่ในแต่ละที่ซึ่งเป็นประธานในพิธีนั้น ๆ ท่านลองเทียบดูว่าหนังสือเหล่านี้กับผู้ใหญ่เหล่านั้นใครน่าจะเชื่อถือกว่ากัน นี่แหละครับ ความ เป็นเหตุเป็นผล ความน่าเชื่อถือจึงเทียบกันไม่ได้เลย จึงไม่น่าจะเอาผิดอะไร มากมาย

แต่คราวนี้เนื่องจากอาจจะมีการบิดเบือนอาจารย์ท่านอาจจะยังไม่ทราบ ข้อมูลที่ถูกต้อง ท่านก็เลยเห็นว่าหนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือที่น่าเชื่อถือ แล้วอาจจะเป็นประโยชน์แก่ชาวพุทธจึงนำไปแจกจ่าย กระผมก็รู้จักกับท่าน เคยได้พูดคุยอะไรกับท่านหลายอย่าง รวมทั้งเรื่องโครงการช่วยชาติ เนื่องจากท่านอยู่ในจุดที่ไม่สามารถจะทราบที่มาที่ไปของโครงการฯ เหตุและผลที่ได้ดำเนินการแต่ละครั้งมีเหตุมีผลทุกครั้งไป ในเมื่อท่านอยู่ในจุดที่ไม่อาจจะรับรู้ข้อมูลได้ จึงอาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ เมื่อเห็นหนังสือเหล่านี้ ว่าเป็นหนังสือที่เกิดจากคณะศิษย์ฯ ที่หวังดี ก็เลยทำให้ท่านอาจจะเข้าใจผิดคิดว่าเป็นคณะผู้หวังดีจริง ๆ ไปแจกจ่ายจึงไม่เป็นที่พอใจกับผู้ที่เคารพและศรัทธาในองค์หลวงตาแล้วก็ต้องการจะแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่หลวงตามาทำเนี่ยไม่ว่าจะเป็นการคัดค้านเรื่องต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีเหตุผลทั้งนั้น

กระผมขอกล่าวอย่างสรุปว่า อย่างยกตัวอย่างนะครับ **เรื่องการรวมบัญชี นะครับ มันมีที่มา ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ หลวงตาจะมาทำโดยพลการ** ถ้าหลวงตาคัดค้านเรื่องนี้ไม่ได้ เขาจะยุบคลังหลวงทิ้งไปเลยเข้าไปเป็นกรรมสิทธิ์ของแบงก์ชาติ และเขาจะเอาเงินก้อนนี้แหละครับไปใช้หนี้ IMF ทั้งหมด เพราะเราไปทำสนธิสัญญา Letter of Intent คือ หนังสือ LOI กับ IMF เพื่อที่จะขอให้แก้ไขกฎหมายแบงก์ชาติและแก้ไขกฎหมาย พ.ร.บ.เงินตรา

ถ้าหลวงตาไม่ค้านเรื่องการรวมบัญชี สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น คลังหลวง จะถูกยุบทั้งหมด ค่าเงินบาทของประเทศไทยเราจะเหมือนประเทศ อาร์เจนตินาครับ ประเทศตุรกี หลายประเทศแถบลาติน ที่เรียกว่า ค่าเงินของเขาสูญสลาย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์ทุกคน ยอมรับในจุดนี้ หลวงตาท่านแม้จะไม่ทราบ แต่ท่านเป็นผู้รู้ภายใน ท่านบอก เลยกว่า “เราต้องรักษาคังหลวง เพราะคลังหลวงคือหัวใจของชาติ”

ตอนนั้นแม้กระทั่งหม่อมอ้อย ม.ร.ว.ปรีดิยากร เทวกุล ก็ไม่เข้าใจ บอก ว่า หลวงตาออกมาปรับราคาเป็นเงินแค่เล็กน้อยเท่านั้นเอง จะมารักษาอะไร ได้ แต่หม่อมอ้อยก็ไปสารภาพกับหลวงตาเมื่อเดือนธันวาคมปีที่แล้วนี้เองครับ ว่า ถ้าหลวงตาไม่ออกมาเอาเงินปรับราคาเข้ามาไว้ที่คลังหลวง คลังหลวง จะโดนยุบทิ้งโดย IMF จะเอาเงินก้อนนี้มาใช้หนี้ เป็นอย่างนี้ประเทศไทย เราจะล้มละลาย คำว่าล้มละลายก็คือว่า ไม่ว่ากิจการทุกอย่างไม่ว่าเล็ก ว่าน้อย จะตกเป็นของต่างชาติเนครับ เมื่อถึงจุดนี้ ค่าเงินบาทของเราก็จะ ตกลงหมด นี่เป็นคำพูดของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ที่มีหลัก มีเกณฑ์ เงินที่ชาวไทยปรับราคาเข้าคลังหลวงเปรียบเหมือนมาแทนามนต์ เข้าไปในตุ่ม หลวงตาจึงรักษาตุ่มคลังหลวงได้ ประเทศไทยจึงรอดมา

แล้วปัจจุบันจึงเห็นได้ชัดเจน ทางรัฐบาลออกพันธบัตรทำให้เรา สามารถเอาดอกผลจากคลังหลวงมาใช้หนี้ได้หมดสิ้นภายใน 20-30 ปี “ถ้าไม่มีเงินคลังหลวงเราประชาชนจะทุกข์กันถ้วนหน้าทุกหัวระแหง” นี่เป็น คำของผู้ว่าแบงก์ชาติ ท่าน (ผู้ว่าแบงก์ชาติ) ซาบซึ้งในสิ่งที่หลวงตาทำ ไม่ใช่เป็นโมฆะเลย เป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองอย่าง ใหญ่หลวง

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านออกมาคัดค้านเรื่องการรวมบัญชี จึงประกอบ ด้วยหลักวิชา แล้วก็ได้ทำอะไรที่ผิดกฎหมาย หลวงตาเป็นพระก็ทำหน้าที่ เพียงแต่รับเงินปรับราคาเข้ามา แล้วเอาเงินปรับราคาไว้ที่คลังหลวง ส่วนคนที่เป็ นฉราวาสเขาก็มีสิทธิที่จะเรียกร้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่ไปเรียกร้องใน

เรื่องต่างๆ เขาเรียกร้องตามตัวบทกฎหมาย เรียกว่าทางธรรมก็ไม่ผิดด้วยการรับบริจาคแล้วเอามาที่คลังหลวงทางโลกก็ไม่ผิด นอกจากนั้นยังรักษาค้นหลวงให้แก่ชาวพุทธเมืองไทยของเรา

ถ้าคลังหลวงได้พังลงไป กิจการทั้งหมดก็จะเป็นของต่างชาติ ยกตัวอย่าง ไฟฟ้า เชื้อน ธนาคารทุกธนาคาร ต่างชาติจะมาซื้อ กิจการสายการบิน รัฐวิสาหกิจแม้กระทั่งโรงเรียน โรงพยาบาลก็จะมีงบประมาณให้มา ถ้าค่าเงินบาทเราพังเมื่อนั้น ต่างชาติจะเป็นเจ้าของโรงเรียน โรงพยาบาล กระผมขอถามท่านว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ ศาสนาพุทธเราจะอยู่ได้อย่างไร ? เป็นตัวอย่างให้เห็นแล้วประเทศรัสเซีย ประเทศแถบยุโรปตะวันออก ลาติน อเมริกา ล้วนประสบปัญหาเดียวกันนี้ทั้งนั้น เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ ถ้าต่างชาติเข้ามาเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ พระเราจะอยู่ได้อย่างไร **หลวงตา ท่านมารักษาค้นหลวงจุดเดียวจึงรักษาได้ทั้งชาติ ได้ทั้งค่าเงินบาท และได้ทั้งพระศาสนา** ในจุดเดียวกันตรงนี้แหละครับเป็นเหตุผล ถ้าครูบาอาจารย์ได้มีโอกาสได้เห็นหนังสือราชกิจจานุเบกษา จะเห็นว่ามีการทำสนธิสัญญา ระหว่างเรากับ IMF ที่ว่า Letter of Intent ครูบาอาจารย์ไปดูได้เลย อันนี้เป็นความจริง นี่ในส่วนของ การเรื่องรวมบัญชี เพราะฉะนั้นในส่วนเรื่องโครงการทอดผ้าป่า จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ผลตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับเนื้อหาในหนังสือเหล่านี้

ส่วนเรื่อง พ.ร.บ. สงฆ์ หลวงตาท่านพูดหลายครั้งหลายหนว่า มันเป็นกิจของสงฆ์แล้วหรือ? พระเราจะเข้าไปเขียนกฎหมาย จะเข้าไปยืนยันในกฎหมาย จะเข้าไปเสนอกฎหมาย จะยืนยันกฎหมายว่าอันนี้ถูกต้อง อันนี้ใช่เนะ ทั้งที่ธรรมวินัยสมบูรณ์แล้ว ธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงประทานไว้ เป็นสิ่งที่พอตัวแล้ว พระเราไม่จำเป็นต้องไปว่ามาตรฐานนั้นมาตรฐานนี้ ลึกซึ้งของพระล้วนสมบูรณ์ทุกอย่าง ถ้าพระองค์ใดเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เรียกว่า ไม่ใช่กิจของสงฆ์ เพราะจะเข้าไปยุ่งกับตัวบทกฎหมายซึ่งเป็นเรื่องของบ้านเมืองซึ่งเขาจะเขียนกฎหมายได้อย่างไร

นอกจากนั้นแล้ว พระยังเข้าไปยุ่งกับเรื่องของการแต่งตั้งว่าจะมีสายปกครองชั้นนั้นชั้นนี้ แบ่งภาคนั้นแบ่งภาคนี้ แล้วก็จะเอาเงินกองทุนมาบริหารอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่พระเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสร้างเงินตรา บารมี อำนาจ อำนาจที่จะปกครองว่า ควรจะอยู่ในมือใคร มือข้าหรือมือคุณอย่างนี้เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าท่านไม่เคยบัญญัติไว้เลย เพราะฉะนั้นเมื่อมีพระองค์ใดก็ตามนำกฎหมายไปเสนอให้แก่วิชาการ จึงเป็นสิ่งที่ไม่ใช่กิจของสงฆ์ แล้วเนื้อหาในกฎหมายก็เป็นสิ่งที่ผิดในพระธรรมวินัยหลายต่อหลายประการ ไม่สามารถจะรับได้ เช่น พระจะไปบริหารเงินสด เงินศาสนสมบัติ บริหารทรัพย์สินที่ผ่านเข้ามาทางนั้นทางนี้ อันนี้ไม่อยู่ในหลักธรรมวินัย

หรือพระจะไปเรียนทางโลก พระพุทธเจ้าก็ทรงบัญญัติไว้ว่า เป็นเดรัจฉานวิชา เอ้า! ให้พระไปนั่งเรียนปริญญาตรี -โท-เอก เรียนที่นั่นตำ ที่มหาลัยนั่นมหาลัยนี้ อันนี้ก็ไม่ใช่กิจของสงฆ์ ธรรมวินัยได้ทางตำราไว้หมดทุกอย่าง นี่ละครับจึงเป็นสิ่งที่หลวงตาท่านจึงบอกว่า “แล้วพระเราไปยุ่งทำไมกับเรื่องนี้” อันนี้จึงไม่มีใครปฏิเสธได้

เพราะฉะนั้น ต่อให้เป็นพระทั่วประเทศถ้าเสนอสิ่งที่ผิดต่อพระธรรมวินัย เป็นแสนก็ผิดหมด องค์เดียวเท่านั้นถ้าพูดถูกต้องพระธรรมวินัยองค์เดียวถูกต้องตลอดกาล ตรงนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นหลวงตาท่านจึงได้บอกว่า “แม้ท่านจะเป็นองค์เดียวท่านก็จะขอตาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมวินัย ท่านผู้อื่นจะมีมากขนาดไหนก็ช่าง จะถือเหนือธรรมวินัยไม่ได้” เพราะจะไปถอนสิ่งที่ทรงบัญญัติไว้ จะไปถอนหรือจะไปเพิ่มเติมสิ่งที่ท่านไม่ได้บัญญัติไว้ ล้วนแต่ผิดจากหลักพระธรรมวินัยทั้งสิ้น วันนี้อยู่ๆให้พระไปบริหารสมบัติ ห้ามวิพากษ์วิจารณ์พระ อันนี้พระพุทธเจ้าท่านไม่เคยบัญญัติ ปล่อยให้มีการได้วิพากษ์วิจารณ์ เพื่อให้เกิดการหาเหตุหาผล ไม่งั้นท่านก็จะบอกว่าเราเป็นพระพุทธเจ้า ห้ามวิจารณ์เรา จงอย่ามาวิจารณ์เรา ใครจะไปว่าจ้างให้มาต่อว่าเรา ว่าพระพุทธเจ้ามีอะไรกับ

นางคนนั้นคนนี้ พระพุทธเจ้าก็ไม่เคยบัญญัติว่า คนที่ให้เรา จำคุก
เท่านั้นปี ปรับเท่านั้นบาท

พระสงฆ์ยุคปัจจุบันกำลังจะบัญญัติครับ ตรงนี้คือทำสิ่งที่นอกเหนือ
ธรรมเนียม กระผมจึงคิดว่าพระสงฆ์องค์ใดก็ตาม จะเป็นพระ ก พระ ข หรือ
เป็นท่านเจ้าฟ้า เจ้าคุณ ถ้าได้เสนอร่างกฎหมายนี้ เพื่อที่จะยืนยันว่า ร่าง
นี้แหละเป็นร่างที่ถูกต้องแล้ว ตามธรรมเนียม ขอให้ท่านนายกฯ ช่วยพิจารณา
ด้วยนะ เท่านั้นแหละครับ เป็นการกระทำที่ผิดกิจของสงฆ์แล้ว เพราะไม่เคยมี
ในยุคใดๆ ที่พระจะไปเสนอกฎหมายให้แก่บ้านเมือง เพิ่งมีในยุคนี้ จึงทำให้
พระสงฆ์เกิดความแตกแยก เพราะฝ่ายหนึ่งกำลังจะรักษาไว้ซึ่งพระธรรม
วินัยที่ถูกต้อง อีกฝ่ายหนึ่งกำลังที่จะเสนอตัวบทกฎหมายเพราะเข้าใจว่า
อันนี้เป็นสิ่งที่พระทำได้ ฝ่ายถูกกับฝ่ายผิดจึงกำลังจะเกิดขึ้น กลายเป็น
เรื่องที่แตกแยกเหมือนครั้งสมัยพุทธกาล ถ้าแตกกว่านี้ก็จะเกิดสังฆเภท
แต่ปรากฏว่าเนื่องจากว่า ท่านเจ้าฟ้าเจ้าคุณท่านนี้เป็นผู้ที่มีเหตุผล เมื่อ
ท่านนายกฯ ท่านเข้าไปขอรับรองได้ไปพูดคุย เรื่องราวก็เลยจบสิ้น ท่านก็
เลยบอก เอาละ ทาง ม.ส. (มหาเถรสมาคม) ก็ไม่เกี่ยวแล้ว เป็นเรื่องของ
รัฐบาลที่จะว่ากันไป เรื่องจึงสงบลงจนกระทั่งทุกวันนี้ ที่สงบลงเพราะ ท่าน
สมเด็จพระสังฆราชเป็นผู้มีเหตุผล ท่านจึงฟังทางบ้านเมือง เมื่อบ้านเมืองเขา
ขึ้นอาสาว่ากระผมเป็นหน้าที่ของผู้ที่จะออกกฎหมายเป็นเรื่องของรัฐบาลครับ
เพราะฉะนั้นกระผมจะพิจารณาด้วยความเป็นธรรม สมเด็จพระสังฆราชท่านนี้ท่านฟังเหตุ
ฟังผล ท่านจึงหยุดเคลื่อนไหวนับแต่นั้นมา เพราะฉะนั้นทางฝ่ายสมเด็จพระ
สังฆราชและฝ่ายหลวงตาจึงไม่เคลื่อนไหวตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ ครับผม ดังนั้น
จึงคิดว่าเรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องรวมบัญชี ทั้งเรื่อง พ.ร.บ. สงฆ์ ก็จะเป็นเรื่องที่จะ
สงบร่มเย็นไปหน้า ตลอดไป

ส่วนเรื่องที่หมู่คณะเกิดความติดใจว่า เอ! ทำไมครูบาอาจารย์ท่านจึง
เอาตัวท่าน ซึ่งเป็นที่น่าเคารพ เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือในสังคมในหมู่พระเถร
สายกรรมฐาน ทางอุดรฯ ทางอีสานของเรา ครูบาอาจารย์ท่านเอาตัวของ

ท่านเองไปยืนอ่านหนังสือเหล่านี้ เเนีย หมู่คณะก็คงไม่สบายใจ ก็อยากจะเรียนให้ทราบว่า หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือที่มีที่มาที่ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรเลย แม้แต่ตัวผู้เรียบเรียงเขาก็ไม่กลั้ระบุชื่อ จะถือเป็นสาระไม่ได้ กับสิ่งซึ่งทางหลวงตาได้ทำแต่ละครั้ง ได้มอบทองคำตั้ง 7 ครั้งแล้ว ทองคำได้ 5 ตันกว่าแล้ว จะเข้าตันที่ 6 ดอลลาร์ได้เกือบ 7 ล้านกว่า ท่านตั้งเป้าทองคำให้ได้ 10 ตัน ดอลลาร์ 10 ล้านดอลลาร์ เป็นสิ่งซึ่งถูกต้องมาตลอด ไม่เคยปิดบัง ลีลับเลย เงินฝากธนาคาร การถอน การอะไร มีหลักฐาน มีตัวบัญชี ปรากฏเป็นหลักฐานทุกครั้ง ถ้าท่านอาจารย์ติดใจเรื่องอะไร ทางหมู่คณะพระจากบ้านตาด ก็พร้อมที่จะอธิบาย หรือเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง

การทำงานทุกอย่างมีเหตุผลอะไร หมู่คณะสงฆ์ ท่านทราบเหตุผล ท่านจึงกล้าช่วย ไม่งั้นใครจะมาเหนียว ไม่มีอะไรที่จะได้ในสิ่งที่เรียกว่าโลกธรรม แต่พวกเราที่ทำงานกันอยู่ได้อึดทนเพราะว่า เรามั่นใจในหลวงตา ท่านแสดงออกมาทุกครั้งล้วนไม่ผิดต่อหลักวิชาธรรมและหลักวิชาโลก แม้ท่านจะเป็นน้ำน้อยแต่ก็เป็นน้ำน้อยที่ไม่เคยแพ้ไฟ เพราะท่านเป็นน้ำน้อยที่เอาธรรมวินัยเป็นที่ตั้ง ท่านอยู่ข้างเดียวกับพระพุทธเจ้าตลอดมา ตรงนี้แหละครับ

การรวมบัญชี ถ้าท่านไม่ออกมาค้านก็จะเป็นเหมือนอินเดีย ที่มีพุทธศยา สฎฐป เจตีย์ ประเทศลังกา อินเดียเคยเป็นเมืองพุทธ แล้วก็สูญเสียความเป็นพุทธไป เมืองพุทธอยู่ที่เมืองไทยเรา นี่เป็นเพราะมีหลวงตา ท่านจึงได้พูดว่า ท่านได้แสดงธรรมของพระพุทธเจ้าที่ว่า มหาการุณิก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณีนัง หลวงตาว่า ก็คือว่า ท่านทนดูไม่ได้ ถ้าคลังหลวงเรายุบทิ้งไป ประเทศไทยเราล่มจมแน่ ศาสนาพุทธหมดสิ้นแน่ ท่านจึงยอมแบกหน้าออกไปให้คนได้ดำ คนได้ว่า ให้คนได้ไม่เข้าอกเข้าใจ ยอมเอาตัวเข้าไปแลก เอาครองชาติไทยของเรา เอาครองพระศาสนาของเรา เมื่อหลวงตาเอาครองแล้ว ก็ปรากฏว่า คลังหลวงรักษาไว้ได้ แล้วสิ่งที่พระไม่ควรไปยุ่งก็คือกฎหมาย หลวงตาก็ออกมาทำให้พระรูปนั้น

ไม่ต้องทำสิ่งที่ผิด ที่ได้ต้องทำบาปใด ๆ ทั้งสิ้น แทนที่จะเกิดสังฆเภท ตามสิกขาบทที่ว่า โย ปน ภิกขุ สมคฺคสฺส สงฺฆสฺส ...ชวนชวายเป็นเกิดความแตกแยกในสงฆ์ การที่เสนอร่าง พ.ร.บ.ที่ไม่ใช่กิจของสงฆ์ ทำให้หมู่คณะไม่ลงใจ แล้วก็เกิดความทะเลาะเบาะแว้งระหว่างสองฝ่าย ถ้าไม่ระงับยับยั้งต่อไปจะทำให้เกิดสังฆเภทได้ หลวงตาท่านเมตตาออกมาเตือนโดยมีพระของเรา 4-5 พันรูป ได้ออกไปชี้ว่าถ้าท่านได้ทำสิ่งนี้ต่อไปอาจจะ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสังฆเภทได้ แต่เนื่องจากท่านหยุดไป เหตุนี้จึงไม่เกิดขึ้น เป็นที่น่าอนุโมทนาที่สุด เรื่องก็เลยสงบไป ตรงนี้ครับมีเหตุมีผลหมด ในสิกขาบทสังฆาทิเสส ข้อ 10 ชี้ชัดเลยเพราะท่านเสนอในสิ่งที่ไม่ถูกพระธรรมวินัย เมื่อท่านระงับไป เรื่องก็ตกไป เพราะฉะนั้น ความสงบของสงฆ์จึงบังเกิดขึ้นเหมือนเดิม

กระผมเลยกล่าวโดยสรุปว่า หลวงตาท่านทำแต่ละเรื่องก็ล้วนประกอบ ด้วยเหตุด้วยผล จึงมีหมู่คณะ 4-5 พันรูป ท่านลงใจแล้วเป็นสิ่งที่ถูกอย่าเข้าใจว่าส่วนน้อยจะเป็นฝ่ายผิดถ้าทำถูกต้องธรรมวินัย แม้แค่หนึ่งเดียว ก็ถูกต้อง หลวงตาพูดเสมอเหมือนเบงค์ธนบัตรเป็นแสนเป็นล้าน ถ้าเป็นของเก๊เอาไปจับจ่ายใช้สอยไม่ได้ แต่ถ้าเป็นธนบัตรแม้เป็นใบสิบใบเดียว ซึ่งเป็นใบแท้เอาไปซื้อข้าวกินได้ แม้เป็นน้ำน้อยแต่ถ้าเป็นของจริงเป็นสิ่งที่มิพลังกระผม...คิดว่าน่าจะเหมาะสมแก่เวลานะครับ

.....

.....เคยเห็น หนังสือเหลือง หนังสือฟืนสตีเรียกว่า เป็นหนังสือ “ไม่มีที่มาที่น่าเชื่อถือได้ หลกลอยก็ว่าได้”โครงการช่วยชาติ นี่เป็นโครงการฯ ที่ทำอย่างมีหลักมีเกณฑ์ มีตัวบทกฎหมายรองรับ มีพยานต่างๆ ซึ่งเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ทั้งสิ้น เมื่อเทียบกับหนังสือเหล่านี้ต่างกันลิบลับราวฟ้ากับดิน... “ใครได้อ่านก็ต้องล้างตา ใครได้ฟังก็ต้องล้างหู”

*ภูมิของหลวงตาที่วัดป่าบ้านตาด
สมัยต้น ๆ

*ทางจงกรมบนวัดดอยธรรมเจดีย์ ซึ่ง
เป็นวัดที่มีความสำคัญที่สุด แห่งหนึ่งใน
ชีวิตการปฏิบัติธรรมของหลวงตา
(ถ่ายเมื่อ 12 พ.ย. 2515)

กระผมได้รับจดหมายจากที่ประชุมสักครุนี้ว่าให้ชี้แจงกรณีที่ว่า
“ทำไมจึงได้เอาภาพหลวงตาน้ำตาร่วงไปออกอากาศ ด้วยเจตนาที่
หวังดีหรือไม่ อย่างไร”

อันนี้กระผมก็มาทราบทีหลังทั้งที่อยู่บ้านตาดว่าเขาจะเอาไปออก เมื่อ
ทราบแล้วก็ถามหาเหตุผล ผลปรากฏว่ามีฆราวาสผู้หนึ่ง เขาฟังกัณฑ์นั้นอยู่ใน
เหตุการณ์สดๆ ตอนที่หลวงตาเทศน์ มีผู้หนึ่งคนหนึ่งในเขตอุบาสิก
เขาเป็นนักปฏิบัติ ถ้าให้พูดแบบทางพระเขาก็พูดตรงๆ ว่า หลวงตาท่านได้
สอนธรรมะเขาจนกระทั่งเขาภาวนาผ่านขั้นกามราคะ เรียกว่าทางพระ
ก็ทราบว่าเขาเป็นพระอนาคามี แหะละครับ คราวนี้เขาติดอยู่ในขั้น
พิจารณาจิต เขาก้าวไปไม่ได้ ก็เลยไปกราบเรียนถามหลวงตาในวันนั้นว่า
เขาพิจารณาที่จะละตรงนี้ตรงที่เขาติดขัดอยู่ในเรื่องของจิตจะพิจารณาตรงนี้
แล้วมันต่อไปไม่ได้ ทำอย่างไรต่อไป

จึงเป็นเหตุให้หลวงตาพูดถึงวันที่ท่านติดตรงนี้ที่วัดดอยธรรม-
เจดีย์ จึงเป็นกัณฑ์ที่ท่านแสดงออกมาว่า ในวันนั้นท่านก็ติดตรงนี้ ท่านก็
พิจารณาอย่างนี้ ๆ จนกระทั่งผ่านออกมาได้หมด จึงเกิดความสลดสังเวช

* ศึกษารายละเอียดจากหนังสือ “หยดน้ำบนใบบัว” จัดพิมพ์โดย กระทรวงศึกษาธิการ

อย่างทีหนึ่ง ก็คือว่า ภพชาติที่ตัวท่านเองเคยเวียนตายเวียนเกิด
มามากมาย ยิ่งกว่ากองทัพประเทศไทยทั้งประเทศยังเอาไม่อยู่ คือมากมาย
ขนาดนั้น ท่านพูด ท่านเลยเกิดความสลดสังเวช เรียกว่า โอ! ออกมาเลย
นี่ท่านบอกในวันนั้นนะเป็นอย่างนี้แหละให้ดูเอา นี่แหละชั้นแสดงตัวแบบนี้
เรื่องของชั้นกับเรื่องของจิตนี้ต่างกัน จิตก็อันหนึ่ง ชั้นก็อันหนึ่ง
ชั้นนี้เช่น เอาไฟมารวมควั่นใส่ตาน้ำตากก็ไหลได้ มีสิ่งที่กระเทือนที่ชั้นมันก็
ทำให้สลดสังเวชทำให้น้ำตาร่วงได้ อันนี้ แต่ในเรื่องของจิตก็เป็นจิตที่บริสุทธิ์
อันนี้ต่างกัน หลวงตาท่านพูด แล้วท่านก็ยังพูดอีกด้วย **ท่านสลดสังเวชอัน**
หนึ่งคือ สลดสังเวชภพชาติ

อันที่ 2 คือ ธรรมอัศจรรย์ ที่ท่านได้ปรากฏว่าพระพุทฺธ พระธรรม
พระสงฆ์ ว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร ท่านเพิ่งเข้าใจวันนี้เอง

แล้วประการที่ 3 ที่ท่านโยงขึ้นมามีพาดพิงเล็กน้อย ถึงเรื่อง พ.ร.บ.
สงฆ์ คือ **ท่านสลดสังเวชสัตว์ที่กำลังจะทำให้เกิด อนันตริยกรรม 5** คือ
ฆ่าบิดา ฆ่ามารดา ฆ่าพระอรหันต์ตอนนั้นเป็นช่วงที่มีพระปลอม
เอามัดไปกรีดข้อมือท่านบ้าง พระปลอมมีอาวุธอยู่ในย่ามบ้าง พระปลอม
ขับรถมาบ้างที่จังหวัดต่าง ๆ เป็นช่วงเดียวกันที่ท่านแสดงธรรมข้อนี้ท่านจึง
รู้สึกสลดสังเวชว่า นี่แหละสัตว์ที่ไม่รู้เรื่องจะได้กระทำการซึ่งหนักที่สุด
อนันตริยกรรม 5 เรียกว่า ฆ่าพระอรหันต์ ฆ่าพ่อฆ่าแม่ ทำให้พระพุทธเจ้า
ห่อพระโลหิตและสุดท้ายทำสังฆเภท อันนี้แหละครับที่หลวงตาท่านพูด
ท่านพูดรวมกันไป ถ้าครูบาอาจารย์ได้ฟังจะเห็นได้เลยว่า หลวงตาได้พูดมา
แล้วก็โยงมาถึงจุดนี้ เพราะฉะนั้นท่านจึงเหมือนหนึ่งว่า **ท่านสลดกับสัตว์ที่**
มืดบอดไม่รู้เลยว่ากำลังจะทำในสิ่งที่เป็นกรรมอย่างยิ่งเข้าไป ท่าน
สลดใจตรงนี้ ท่านเอามาผนวกกับวันนี้โดยแสดงธรรมแก่ผู้หวัญคนนี้

ปรากฏว่าทางคณะผู้หวัญเขาก็ประทับใจ อยากให้ลูกศิษย์ที่อยู่ตาม
จังหวัดต่าง ๆ ได้เห็น จึงทำการไปติดต่อทาง ITV ยอมเสียสตางค์กันเอง
แต่ก่อนที่เขาจะทำเขาได้ไปขออนุญาตกับหลวงตาด้วยตนเองว่า มีผู้หวัญ
ที่อยู่ต่างจังหวัดโทรมาว่า อยากจะเห็นหลวงตาแสดงธรรมอันนี้ เป็นการ

เหมาะสมประการใดที่จะนำเทศน์นี้ของหลวงตาออกอากาศทาง ITV ในวันอาทิตย์นี้เวลา 9 โมงเช้า - 10 โมง

หลวงตาท่านบอกว่า เอ้า! ก็เป็นการแสดงธรรม เราเมื่อได้ขึ้นเวทีแล้วเราก็กล้าที่จะออกสนามทันที เขาก็กล้าที่จะเอาไปออกอากาศ เมื่อได้รับการอนุญาตโดยตรงจากหลวงตา จึงเป็นเหตุที่มาของ CD นี้ เงินก็เงินที่เขารวบรวมกันเอง

กระผมบอกได้เลยว่า **คณะที่ทำงานไม่มีที่จะได้เงินวัด มีแต่รบกวนขอพ่อแม่ พี่น้อง ญาติ แต่สิ่งที่ได้คือ มั่นใจในบุญ ในสิ่งที่ได้ทำ** เพราะหลวงตาพาทำผมไม่เห็นผิดอะไร ถ้าผิดเรื่องช่วยชาติต้องหมดตั้งแต่ปีที่ 1 ที่ 2 แล้ว อันนั้นนอกจากไม่หมดแล้ว ผมมั่นใจว่าจะประสบผลสำเร็จไปข้างหน้า และจะเป็นประวัติศาสตร์ชาติไทย **10 ตัน ผมแน่ใจว่าถึง 100%มั่นใจในสิ่งที่หลวงตาทำครับผม.....**

ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์

[ที่ประชุมคณะสงฆ์ซึ่งประกอบด้วยพระผู้ใหญ่ทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายกรรมฐาน มีมติห้ามนำหนังสือเหล่านี้ (เหลือบ ฯลฯ) ไปแจกอีกต่อไป อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในหมู่ชาวไทย ซึ่งเป็นมหันตภัยต่อทั้งชาติและศาสนา หากฝ่าฝืนพระผู้ปกครองระดับจังหวัดจะดำเนินการขั้นเด็ดขาดต่อไป]

ถ้าหลวงตาไม่ค้านเรื่องการรวมบัญชี ...คลังหลวงจะโดนยุบทิ้งโดย IMF จะเอาเงินก้อนนี้มาใช้หนี้ เป็นอย่างนี้ประเทศไทยจะล้มละลาย... กิจการทั้งหมดก็จะเป็นของต่างชาติ... ศาสนาพุทธเราจะอยู่ได้อย่างไร ?

พระสงฆ์ทั้งหมดหนีกาย และธรรมยุต กว่า 5,000 รูปทั่วประเทศ เดินทางมาร่วม
ประชุมกรณีพระผู้ใหญ่เสนาอรั้ง พ.ร.บ.สงฆ์ ซึ่งขัดต่อพระธรรมวินัย จนเป็นเหตุ
ให้เกิดความขัดแย้งในหมู่ชาวพุทธ ณ วัดอโศการาม จ.สมุทรปราการ

● พ.ร.บ.สงฆ์เป็นหน้าที่ของรัฐ
... ต่อให้เป็นพระทั้งประเทศ ถ้าเสนอสิ่งที่ผิดต่อพระ
ธรรมวินัย เป็นแสนก็ผิดหมด องค์เดียวเท่านั้นถ้าพูดถูกต้อง
พระธรรมวินัยขององค์เดียว ถูกตลอดกาล... เรามั่นใจในหลวงตา
ท่านแสดงออกมาทุกครั้งล้วนไม่ผิดต่อหลักวิชาธรรม และหลัก
วิชาโลก แม้ท่านจะเป็นน้ำน้อยแต่ก็เป็นน้ำน้อยที่ไม่เคยแพ้ไฟ
เพราะท่านเป็นน้ำน้อยที่เอาธรรมวินัยเป็นที่ตั้ง ท่านอยู่ข้างเดียว
กับพระพุทธเจ้าตลอดมา... เหมือนเบงกัธนบัตรเป็นแสนเป็นล้าน
ถ้าเป็นของเก้อไปจับจ่ายใช้สอยไม่ได้...

ที่ประชุมสงฆ์ อ.หนองวัวซอ จ.อุดรธานี

...ในคราวที่พระกรรมฐานของเราทั้งนิกายและธรรมยุต ไปประชุมที่วัดอโศการาม ทำถูกต้องตามพระธรรมวินัยทุกอย่าง ประชุมในวัดในอุโบสถ ในเขตสีมาที่เหมาะสม มิใช่ไปประชุมที่ทำเนียบ

ในหัวข้อการประชุมก็เป็นการพูดถึงพระของเรที่เข้าไปเสนอร่างกฎหมาย ไปยื่นยันร่าง พ.ร.บ.สงฆ์ นั้นนะ เป็นกิจที่ผิดต่อกิจของสงฆ์ จนเป็นเหตุอาจจะทำให้เกิด “สังฆเภท” ได้ (สังฆาทิเสสข้อ 10) การที่สงฆ์ไปเสนอกฎหมายเป็นการชวนชวายเป็นเกิดความแตกแยกในสงฆ์

เป็นการประชุมหาหรือว่า อย่าไปยุ่งกับการเสนอใดๆ เพราะเป็นการขัดต่อพระธรรมวินัย

กิจครั้งนั้นก็ยังมิพระเถระผู้ใหญ่ได้หักท้วงไป “ห้ามประชุม” หลวงตาบอกว่า เราทำถูกต้องตามพระธรรมวินัย ประชุมต่อไปได้ **เลย ไม่ต้องกลัวไม่มีใครใหญ่เกินพระธรรมวินัย**

แต่มีพระชุนุมที่หน้ารัฐสภา เสนอกฎหมายเสนอชื่อกระทรวง ซึ่งผิดต่อธรรมต่อวินัย ผู้ใหญ่กลับไม่ห้ามหรือตักเตือนอะไรเลย

มันน่าคิดนะครับ.....

ปาฏิโมกข์สามัคคี (ร้อยเอ็ด ,ยโสธร,ศรีสะเกษ,สุรินทร์)
ที่ อ. โพนทราย จ.ร้อยเอ็ด 21 กันยายน 2545

เรื่อง ตั้งกระทรวงพระพุทธศาสนาหาอะไร เทศน์อบรมชาวาส ณ วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2545 (เช้า)

“...นี่ฟังมาแล้วว่าจะเรียกประชุม เจ้าคณะจังหวัดเรียกประชุม
พระ...ให้มาประชุมกันจะตั้ง กระทรวงพระพุทธศาสนา ขึ้นมาว่ากัน ที่นี้
พระสงฆ์ทั่วประเทศไทยท่านไม่พอใจจะมา เพราะหลักธรรมวินัยมี
อยู่แล้วจึงมาขอความปรึกษาหารือจากหลวงตาแล้วพร้อมเสมอที่จะ
ฟังเสียงหลวงตาที่บ่งบอกสิ่งการมายังใจเมื่อมาหาเราองค์เดียว เราก็
พิจารณาตามหลักธรรมหลักวินัยเรื่องกฎกระทรวงทบวงกรมอะไรเราไม่ได้สนใจ
เพราะนั่นเป็นเรื่องของบ้านของเมืองของเขา....

....พุทธศาสนาคือกระทรวงใหญ่โตอยู่แล้วครอบคลุมทั่วประเทศ สาม
แดนโลกธาตุนี้เข้าในกระทรวงพุทธศาสนา คือองค์ศาสนา ...ตรัสรู้ธรรม
ขึ้นที่ทรวงอก เรียกว่ากระทรวง ...นี่เราจะแปลเป็นธรรม เรื่องโลก ๆ
เล็ก ๆ อะไรเราไม่เอามายุ่งนะ เราจะแปลเป็นธรรมให้ตรงตามความหมาย
นี้เลยอย่างไม่ผิด พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่หัวใจด้วยภาคปฏิบัติ พระสงฆ์สาวก
ตรัสรู้ธรรมด้วยหัวใจกระทรวงศีล กระทรวงสมาธิ กระทรวงปัญญา
กระทรวงวิมุตติหลุดพ้น อยู่ในวงกระทรวงใหญ่แห่งพุทธศาสนาของ
พระพุทธเจ้าทั้งนั้น

...หลักธรรมวินัยไม่ได้บกพร่องตรงไหน ในกระทรวงที่กล่าวมา
เหล่านี้สมบูรณ์แบบ แล้วจะไปตั้งกระทรวงที่ไหนมาอีกถ้าพูดถึงกฎ
ระเบียบที่ปฏิบัติกันมาระหว่างโลกกับธรรม ก็กระทรวงศึกษาธิการรวม
ศาสนาอยู่นั้นหมดแล้ว.....นี่กรมศาสนาก็มีอยู่แล้วมาตั้งแต่ตั้งเดิม เรียก
ตามคำสัตย์คำจริงว่า กรมศาสนาคือเป็นผู้รับใช้พระ ประชาชนเขาตั้งกรม

ขึ้นมาเป็นผู้รับใช้พระเจ้าได้รับความสะดวกสบาย.....เท่าที่มีมาแล้ว
ตามหลักธรรมวินัยท่านก็ไม่ได้ขัดข้อง เพราะไม่ไปยุ่งเหยิงวุ่นวายให้
ศาสนาขัดข้อง.....

...พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านปฏิบัติท่านไปหาตั้งกระทรวง
ไหนมา พอจบมาในพุทธศาสนาแล้ว รุกขมูลเสนาสน์ นิสสัย ปัพพช
ชา ตตถ เต ยาวซีว อุตสาโห กรณียะ ท่านทั้งหลายจบแล้วให้ไปอยู่
ในป่าในเขา รุกขมูลร่มไม้ ตามถ้ำจอมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ เพื่อประกอบ
ความพากเพียรเราเป็นลูกมีพ่อแม่ แม่ พ่อแม่ของเราคือพระพุทธเจ้า พระ
ธรรม พระสงฆ์ อยู่กับศาสนาของเรา

คนประเภทนี้นะ บวชเข้ามาจนแต่บ้านแต่เมืองทำลายชาติ
แล้วทำลายศาสนาไปพร้อม ๆ กันด้วยอุบายวิธีของเทวทัต เทวทัตยังรู้
โทษนะ ยังคืนไปขอมาพระพุทธเจ้า อันนี้เมื่อไร มันถึงจะรู้โทษของมัน

....มหากัณฑ์ ๔ อย่างของพระในวงพุทธศาสนาของเรา คือ
หนังสือพิมพ์หนึ่ง วิทยุหนึ่ง แล้วก็เทวทัตไตรทศน์หนึ่ง วิดีโอหนึ่ง
แล้วโทรศัพท์มือถือหนึ่ง นี่เป็นมหากัณฑ์อย่างร้ายแรง เพียงเท่านี้ยังไม่ดู
ยังไม่รู้ ไปประกาศตั้งกระทรวงพุทธศาสนาหาประโยชน์อะไร....

เราพูดนี้พูดตามหลักเกณฑ์ที่มาหาเรา เราก็ได้ประกาศอันนั้นเกี่ยว
กับ เรื่องที่ว่าให้ไปประชุม ไม่จำเป็น!! ไม่ต้องไป!! เราเป็นลูกมีพ่อแม่
พ่อแม่ของเรามีแล้ว ว่าอย่างนี้แล้วก็แล้วไปเลย นี่พระท่านก็ต้องปฏิบัติ
ตามนั้นแหละ เพราะท่านมาขอความรู้ความเห็นและการปฏิบัติตาม ว่าท่าน
พร้อมที่จะปฏิบัติตามทุกอย่าง เราก็ส่งไปอย่างนี้เลย วันนี้พูดเพียงเท่านี้
เสียก่อน ให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาพิจารณา

เรื่อง พระเดินขบวน

ตัดตอนเทศน์อบรมมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี
เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2545 (เช้า)

.....สำหรับผู้ที่มีต่ออรรถต่อธรรมนั้น ท่านไม่ได้มีแหละ เวลาเวลาจะเป็นจะตายที่ไหนท่านฟัง ๆ ของท่านเลย แล้วองค์นั้นสำเร็จ โสดา สกิทาคา อนาคา อรหันต์ขึ้นมา มาสอนโลกเป็น สรรณ คัจฉามิ ของพวกเรานี้นี่เรื่องการปฏิบัติตามธรรม ธรรมไม่มีคำว่าครีว่าล้ำสมัย อกาลิโก เสมอต้นเสมอปลาย ผลิตผลให้ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบได้ตามกำลังของตนเสมอไปนั่นแหละ ทีนี้เมื่อเราไม่ปฏิบัติแล้วมันเป็นยังไง... นับแต่หลวงตาบัวลงไป ดูออกไปทั่วประเทศไทย มันเป็นอย่างนี้พระทุกวันนี้ หัวโล้นก็โล้นเหมือนกันหมด ผ้าเหลืองครองเหมือนกันหมด แต่สติปัญญาเอาไปให้กิเลสกลุ่กันไปหมด แล้วเข้ามาเหยียบย่ำทำลายศาสนาของพระพุทธเจ้ากำลังจะให้หลักให้เหลวอยู่เวลานี้จะเป็นใคร พวกพระพวกหัวโล้น ๆ นี่ จะออกเดินขบวนขบวน สนับสนุนกันมีที่ไหนศาสนาพุทธเรา ?? พระที่จะไปหาเดินขบวนเชื่อเชิญ มาสนับสนุนกำลังวังชาเหยียบย่ำชาติบ้านเมือง และศาสนาของตัวเองให้ล่มจมมีที่ไหน ?

ทำไมก็เรียนแท้ ๆ ธรรมของพระพุทธเจ้าสอนแต่ความสงบร่มเย็น สอนตั้งแต่ความประสานสามัคคีซึ่งกันและกันแต่ดูพระดูเถรวเอาจริง ๆ มันเป็นอย่างนี้ ๆ นะ กำลังช่องสู้กันท่านั้นท่านนี้ อวดรู้ อวดฉลาด อวดยศ อวดศักดิ์ เอาอำนาจป่า ๆ เกื้อน ๆ มาเหยียบย่ำทำลายหัวพระพุทธเจ้า คือศาสนธรรมที่ทรงสอนไว้แล้ว นั่นเหมือนพระเศียรหรือหัวพระพุทธเจ้า

โยม : หลวงตาครับกราบเรียนเรื่องพระนี่แหละครับอันนี้จากหนังสือเดลินิวส์ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ นะครับ เขาขึ้นต้นว่า แต่ที่น่าห่วงช่วงโค้งสุดท้ายปฏิรูปราชการ กลายเป็นการที่วางแผนใช้ผ้าเหลืองเข้ามายู่การเมืองระวังมีคนพยายามสร้างพุทธลัทธิใหม่ หวังใช้ความศรัทธาเป็นฐานอำนาจการเมือง ทั้งหมดถ้าทำสำเร็จคงได้เห็นลัทธิพุทธโฉมใหม่ที่จะมีการกุมกลไกอำนาจ บริหารสงฆ์เบ็ดเสร็จ มีเม็ดเงินมหาศาลในมือ มีสื่อคอยปลุกกระดม สามารถส่งไปยังพระวัดทั่วประเทศให้ช้ายหัน ขวหัน

หลวงตา :เวลานี้ข้าศึกสงครามเกิดจากพวกผ้าเหลืองดังที่ว่านี่ไม่มีในประวัติของพระพุทธเจ้าของเราที่จะสอนสาวกให้มาทำลายชาติบ้านเมือง อย่างนี้ไม่เคยมี ถ้ามีก็จะมีคราวนี้เองใช่ไหม ดูให้ถนัดชัดเจนนะ มาผลักดันอะไร สมบัติอะไร เรื่องพระที่จะไปเกี่ยวข้องกับบ้านกับเมืองว่าเพียงเกี่ยวข้องกับเท่านั้นะ ไม่ต้องว่าที่บุกเข้าไป บิบบังคับรัฐบาลให้ทำตามอำนาจป่า ๆเถื่อน ๆ ของตน เพียงเท่านั้นก็พอแล้วนะ ให้สนใจกับทางภาคปฏิบัติอย่างนี้ไม่ใช่พระ นี่คือนักฆราวาส ยักยอกทรัพย์ออกจากพระหัวโล้น.....

พระก็มาทำลายชาติบ้านเมือง เคยมีเธอในเมืองไทยเรา หลวงตา บั้วบวชมานี้ ๖๘ ปีแล้วก็ยังไม่เคยเห็น มีแต่ส่งเสริมรักษาบำรุงชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้เจริญรุ่งเรืองสงบรวมเย็นทั่วหน้ากัน ไม่ใช่เป็นมหาโจรมาปล้นชาติปล้นศาสนา บิบบี้สีไฟเอาแบบหน้าด้านอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ จำเอานะ

เรื่อง เรียนอะไรทุกวันนี้ วิชาธรรมหรือวิชาอะไร ? ตัดตอนเทศน์อบรมชาวาส ณ วัดป่าบ้านตาด จังหวัด อุดรธานี เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2545 (เช้า)

เวลานี้บ้านเมืองของเรากำลังโกลาหล....พระสงฆ์องค์เจ้า ผัว เหลือง ๆ ครองจีวรของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นทางเดินอันสงบเรียบร้อย ชุ่มเย็นของประชาชนและสัตว์โลกทั่วไป ได้มาแสดงเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ อยู่ในประเทศไทยของเราการออกเดินขบวน การออกยกทัพ ทบตี กันในวงราชการงานเมืองตลอดในวัดในวาอย่างนี้ ไม่สมควรอย่างยิ่งกับ พระเราที่เป็นลูกศิษย์ตถาคต

หลวงตาขอขมาขบถ การเทศน์ว่าการเหล่านี้ เราไม่มีส่วนได้ ส่วนเสียกับบรรดาความผิดความถูกทั้งหลาย เราดำเนินด้วยธรรม ล้วน ๆ จึงขอให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมนี้ เสียงนี้ออกมาจากปากหลวงตา บั้วก็จริงเป็นเสียงอรรถเสียงธรรม ประหนึ่งว่าทำงานแทนองค์ศาสดานั้นเอง เราเป็นลูกชาวพุทธ ขออย่าดีอย่าร้ายด้านหาญทำในสิ่งที่เป็นภัยต่อส่วน รวม ต่อพระพุทธศาสนาและต่อองค์ศาสดา

เรื่องผิดเรื่องพลาดมันผิดด้วยกันทุกคน เด็กก็ผิดผู้ใหญ่ก็ผิด ผู้หญิงก็ผิดผู้ชายก็ผิด พระก็ผิดได้ เมื่อเป็นอย่างนั้นต่างคนต่างแก้ได้ เมื่อมีสิ่งที่พาให้แก้ เช่นอรรถเช่นธรรม ซึ่งเป็นความถูกต้องดีงามแล้วแก้ได้ ด้วยกันทั้งนั้น จึงขอขมาขบถจากบรรดาพระลูกพระหลาน ประชาชน ลูกหลานทั้งหลาย ในฐานะที่หลวงตาจะเป็นปู่เป็นทวดพี่น้องทั้งหลาย ก็ได้เวลานี้ อายุก็ ๙๐ ปีนี้แล้ว สมควรที่จะเป็นปู่ย่าตายายของพระลูก พระหลานได้ ขอให้ฟังเสียงปู่ย่าตายายท่านทั้งหลายบ้างนะ

ไม่มีในคัมภีร์ไม่มีในวินัย ไม่มีในศาสนาของพระพุทธเจ้า ใน

เรื่องราวที่ออกมาก่อมีอบก่อแม็บหรือก่ออะไรอย่างที่เราเห็น ก่ออะไรก็ไม่ว่า ก็รู้เห็นกันอยู่แล้วไซ้ใหม่ มาเดินชะบงชบวนแบบโลกแบบสงสาร มันเร็วกว่าโลกไปอีก

รัฐบาลของเราก็เป็นรัฐบาลของคนไทย ชาดไทยได้ตั้งขึ้น รัฐบาลท่านก็ดำเนินมาด้วยดีดังที่เห็นนี้ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลก็เป็นฆราวาส เราเป็นพระทำไมจึงต้องแสดงความเลวทรามให้ฆราวาสเขาเห็น น่าอายเหลือเกินนะ ขอให้กลับตัวเสียใหม่บรรดาพระของเราทั้งหลายนี้ จะมองหน้ากันทั่วถึง ความผิดพลาดมีได้ด้วยกัน ไม่ถือสาถือสา กัน ขอให้แก้ชั่วเป็นดีนั้นเป็นที่ชมเชยด้วยกันทั้งนั้น พระพุทธเจ้าก็ชมเชย ดังที่เห็นแล้วในคัมภีร์มีผิดถูกชั่วดีมาตาม ๆ กัน องค์ไหนผิดยอมรับว่าผิดพระองค์ก็อดโทษ ๆ พระองค์ไม่ได้เพิ่มโทษนะ

เรื่องการตั้งนั้นตั้งนี้ อันนี้เป็นสิ่งภายนอกไม่ใช่เป็นสิ่งที่จริงจังเหมือนพุทธศาสนาของพระของเณรที่ถือปฏิบัติอันล้นค่าของตนคือหลักธรรมหลักวินัย ขอให้พระปฏิบัติตามศีล สมาธิ ปัญญา นี้ อยู่ที่ไหนไปที่ใด ในวัดนอกวัด ความเป็นพระอย่าลดละจากศีลจากธรรม จะเป็นพระเสมอไปถ้าเป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติศีลธรรม นี่คือหลักของพระ

เดินชบวน เดินมีอบไปพลักไปดันรัฐบาลชาติบ้านเมืองให้ล่มจมเสียหาย แล้วก็มาเหยียบย่ำทำลายพุทธศาสนาให้ล่มจมนี้ จะเป็นที่ยินยมนิดที่ตรงไหน เอามาพิจารณาสิ เพราะมันขัดกับเรื่องของพระ เรื่องของพระต้องเป็นผู้อยู่ในความสงบร่มเย็น เดินตามหลักธรรมหลักวินัย นี่เป็นเรื่องของพระ

ทางเดินของพระมียังไร เราบวชเป็นพระขอให้ดำเนินตามพระ ไม่นอกเหนือจากพระนี้ ใครจะว่าไอ้หัวโล้น ก็โล้นจริง ๆ ก็มันหัวโล้นเพราะเราโกนจะว่ายังไง จะไปว่าหัวชนได้เมื่อไร หัวชนคือหัวหมา เพราะหัวหมามันไม่ได้โกน ถาลงไปโกนมันมันก็หัวโล้นเหมือนกัน หัวหมาก็ดีนี้หัวคนเราโกน หัวโล้นแล้วยังทรงผ้ากาสาพัสดร์ซึ่งเป็นผ้าที่ศักดิ์พิเศษ

มาแต่พระพุทธเจ้าองค์ไหน ๆ แล้วการปฏิบัติศีลธรรมก็เป็นธรรมชาติอันวิเศษมาตั้งแต่กาลไหน ๆ อีกเช่นเดียวกัน ขอให้เทวทูตธรรมเหล่านี้เอาไว้ออย่าเพ่น ๆ ฟ่าน ๆ ออกไปเป็นการขายตัว ทั้ง ๆ ที่ตนประกาศศักดิ์ของตนว่าเป็นคนดีคนดี คนมีอำนาจ ฤทธาศักดานุภาพ มีพรรคมีพวกมาก ยกพวกโจมตีสอนคนนั้นคนนี้

การที่เขาจะตั้งเป็นกระทรวงใด ๆ นั้นเป็นเรื่องของขรवासญาติโยมทางบ้านเมืองเขา เขาจะตั้งอะไรก็ตั้งเพื่อการบำรุงรักษาพุทธศาสนาของเรา เชิดชูพระพุทธศาสนา อย่าต้องไปทะเลาะเบาะแว้งกับพวกเขาที่จะตั้งประการใดไม่ประการใด ให้เป็นเรื่องของชาติบ้านเมืองเขาไป เรื่องของพระให้ปฏิบัติตัวให้ถูกต้องตามศีลตามธรรมมีความสงบรวมเย็น เราจะเป็นพระสมบูรณ์แบบ มีกระทรวงไม่มีกระทรวงไม่สำคัญ

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดาสอนโลก เป็นพุทธศาสนาอยู่เวลานี้ ขึ้นกับกระทรวงใด ไม่เห็นกระทรวงใดมาปรากฏเลย ฟังมาปรากฏขึ้น ๒-๓ วัน ที่กำลังจะกีดกันอยู่เวลานี้ พวกเราไม่ใช่เรียนธรรม เราเรียนอะไรทุกวันนี้ เรียนธรรมต้องสงบรวมเย็น เรียนวิชาหมาต้องกีดกันແຫລກແຫລไปหมด

เรื่องการตั้งเป็นอะไร ๆ มอบให้ทางชาติบ้านเมืองเขาไปทำหน้าที่ดำเนิน เขาเคยปฏิบัติอุปถัมภ์อุปฐากวัดพุทธศาสนานี้มานานแล้ว ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ ปู่ย่าตายายของเรา ไม่เห็นมีขัดข้อง เช่นอย่าง อริยธรรมศาสนานี้ก็คือผู้อุปถัมภ์ดูแลพระเถระนั่นเอง ก็เป็นเรื่องของเขาตั้งกันไป เรื่องพระของเราอย่าให้ค้างพรัอยในศีลในธรรมที่เราปฏิบัติ นี่เป็นความถูกต้องสำหรับพระเรา อย่าไปเพ่น ๆ ฟ่าน ๆ อวดดีอวดเด่น มันจะมีแต่ความเลวร้าย เต็มเนื้อเต็มตัวเต็มวัดเต็มวา เต็มพระเต็มเถระ แล้วเต็มโลกเต็มสงสาร เต็มชาติไทยของเรา จนกระทั่งถึงเมืองนอกเขาขยะแขยง ไม่อยากมองดูชาติไทย เห็นแต่ชาติที่สกปรกรกรุงรัง เกินเหตุเกินผลแล้ว ทั้ง ๆ ที่เมืองไทยนี้เป็นเมืองพุทธ เป็นเมืองพระแล้วก็

พระเป็นผู้ออกเดินขบวนเสียเอง เลวร้ายสุดยอด อย่าให้เขาได้พูด
อย่างนี้เลยนะ

พระลูกพระหลานทั้งหลาย หลวงตาขอบิณฑบาต หลวงตาไม่ได้
อยู่ในวงกรณ์เหล่านี้ะ หลวงตาสอนโลกเพื่อความสงบร่มเย็นล้วน ๆ ผิด
ถูกประการใดต้องสอนไปตามบทบาทของธรรม ตามแนวทางของธรรม
เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ว่าแพ้ชนะกับผู้ใดเราไม่มี เรามีตั้งแต่แนะนำ
ตักเตือนสั่งสอน ที่ดีแล้วก็ส่งเสริมให้ดีขึ้น ที่ไม่ดีตรงไหนก็ตัดแปลง
แก้ไขตำหนิตดียบให้แก้ไขเสียเท่านั้น จึงขอให้พระลูกพระหลาน
ทั้งหลายจำเอาไว้ให้ดี ที่กำลังเป็นอยู่เวลานี้มันจะเลยเถิดแล้วนะ.....
เดี๋ยวนี้มันเลยเถิดแล้ว เราไม่เห็นมันก็เลยเถิดแล้ว ...ออกไปเป็น
มหาโจรเป็นมหาภัยปล้นชาติ ปล้นศาสนาอยู่ทั่วบ้านทั่วเมือง ไป
ที่ไหนมีแต่พระเณรเดินขบวน เลวที่สุด อย่าให้ได้เห็นเลยนะ ขอ
บิณฑบาตจากบรรดาพระลูกพระหลาน ประชาชนลูกหลานทั้งหลาย
ให้พากันระงับดับในสิ่งที่ไม่ดี

สิ่งเหล่านี้ปู่ย่าตายายของเราพาดำเนินมา ท่านไม่เคยเห็นพาทำ
ทำไมเราจึงจะอุตริดียิ่งกว่าพ่อกว่าแม่ ปู่ย่าตายาย มันจะเลวที่สุดนะ
ขอให้รีบแก้ไขตัดแปลง แล้วเดินตามร่องรอยของจอมปราชญ์คือ
ศาสตราจารย์เอก และปู่ย่าตายายของเราที่พากันดำเนินมาด้วยความ
สงบเย็นใจนะ ...

ภาพจาก น.ส.พ.รายวัน ระหว่าง วันที่ 18 - 24 กันยายน 2545

(จากเหตุการณ์ที่มีมือบพระโดยมี
พระชั้นปกครองหลายรูปเป็นแกนนำ จน
ทำให้ชาวโลกติเตียน ศิษยานุศิษย์ของ
หลวงตามหาบัวฯ จึงยื่นหนังสือขอให้
ม.ส.พิจารณาลงโทษแกนนำของพระที่
ละเมิดพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง เป็นที่
เสื่อมเสียแก่พระพุทธศาสนา.... แต่กลับ
ออกโต้ตอบว่า ผิดวินัยเล็กน้อย)

หลวงตา : (ได้เทศน์เมื่อ 1 ตุลาคม 2545 ความตอนหนึ่งว่า)

.....มันมีพระวินัยที่ไหนพอจะมาอ้างว่าผิดไม่ผิด
ถ้ามันมีวินัยจะไม่ทำ หลวงตาบ๊วกก็เรียนมาเหมือนกัน
มันเรียนมาด้วยกัน เจ้าฟ้าเจ้าคุณชะด้วยนะ มาทำทุเรศเอา
ที่สุดให้เด็กหัวเราะ น่าทุเรศจริง ๆ นะ ตั้งแต่ตั้งเมืองไทย
มายังไม่มีใครทำอย่างนี้เจ้าฟ้าเจ้าคุณนะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานยศขึ้นมาเพื่อส่งเสริม ให้
ปฏิบัติความดีงามตลอดไป แล้วทำไมมันกลับมาเหยียบ
หัวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ประเทศไทยทั้งประเทศและพระท้าวสังฆมณฑล
จะยอมรับไหมว่า ผิดวินัยเล็กน้อย การจะยอมรับก็มีแต่
พวกเปรต ๖-๗ ตัว ๘ ตัว ๙ ตัวที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวฯ ยกให้เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ มันกลับมาเหยียบหัว
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯและมาเหยียบคนไทยทั้ง
ประเทศ และพระสงฆ์ท้าวสังฆมณฑลผู้มีธรรมวินัยให้
แหกเหลวไปหมดทั้งนั้น พูดอย่างอื่นไม่ได้...

ส่วนการที่พระเราเข้าไปเขียนกฎหมาย เสนอกฎหมาย
เข้าไปขอให้ตั้งกระทรวงนั้นกระทรวงนี้ เป็นเรื่องของทาง
บ้านเมือง ไม่ใช่กิจของสงฆ์ พระเรามีธรรมวินัยสมบูรณ์แล้ว

กระทรวงพุทธศาสนาอยู่ที่ใด ? หลวงตาบอกว่า อยู่ที่
ทรวงอก คือกระทรวงทานกระทรวงศีล กระทรวงภาวนา
มีมาแต่ครั้งพุทธกาลพระพุทธเจ้าท่านสร้างพระบารมีที่
ทรวงอก ด้วยการให้เราเจริญกรรมฐานจิตภาวนา

เหตุในที่ประชุมได้พูดเรื่องนี้ เพราะมีพระจากภาค
ต่าง ๆ หลาย ๆ จังหวัดได้ติดต่อมาทางวัดบ้านตาดว่า
หลวงตาว่าอย่างไร ? เมื่อมีพระชั้นปกครอง มีคำสั่งให้พระ
ออกมาชุมนุมเรียกร้องชื่อกระทรวง

หลวงตาท่านบอกว่า ชื่อที่ดีที่สุดคือ “ธรรมวินัย”
ถ้าพระเรารักษาพระธรรมวินัยด้วยการปฏิบัติ ศาสนาพุทธ
เราอยู่ได้ มีชื่อกระทรวงพุทธศาสนา แต่บทบาทพระ
ต้องทำผิดต่อ ธรรมวินัย เรายอมรับไม่ได้

คำกล่าวในที่ประชุมสงฆ์ที่ อ.โพธาราม จ.ราชบุรี
21 กันยายน 2545